

TRØNDELAG
TEATER

ÅRSBERETNING 2005

Gjør kunsten nytte?

Innhold

Gjør kunsten nytte?	2	Liv Søfteland	16
Styrets beretning	4	Anne B. Ragde	17
Resultatregnskap	6	Petter Aaslestad	18
Balanse	6	Norsk skuespillerforbund	20
Noter til regnskapet	7	Fagforbundet	20
Kontantstrømpstilling	10	Arbeidsmiljøutvalget	20
Nøkkel tall	10	Teatrets Venner	20
Revisjonsberetning	11	Musikernes fellesorganisasjon	21
Billettsalg, billettinntekter og besøksprosent	12	Stipend	21
Kunstneren av André Bjerke	13	Kunstnerisk råd	21
Gunn Karin Gjøl	14	Utenomteatrale aktiviteter	21
Hildegunn Eggen	15	Organisasjon	22
Håkon Gullvåg	16	Personalet og styret	23
		Repertoar 2005	24

Foto: Vegard Eggen

Foto: Vegard Eggen

Foto: Vegard Eggen

Gjør kunsten nytte?

"Gjør kunsten nytte?" spør André Bjerke i diktet *Kunstneren*. Han stiller det samme spørsmålet som vi ansatte ved Trøndelag Teater forsvare hver dag. Gjør vi nytte for oss? Fortjener vi alle de offentlige midlene vi forvalter - sett i forhold til de lange sykehuskøene og de nødvendige veiprojektene det ikke er penger til?

Hvorfor spiller vi *Revisoren* av Gogol fra 1836. Hvorfor fjaser tre av våre beste skuespillere i caféen om "Tena Lady" og sjekkern som ikke kan bestemme seg for om han vil ha mor eller datter? Skal vi virkelig ta på alvor en mann som er forelsket i ei geit? Og er det riktig å eksponere skolebarn for aidsproblemene i Tanzania? *Reality* viste hvordan en fjernsynsprodusent ble lurt av to unge, hvis eneste mål var å komme på TV. *Kristin Lavransdatter*, *Undset* og *Sigyn fra Nøkksjølia* var dramatiseringer basert på verker fra vår prosalitteratur. Er slikt nyttig?

Spørsmålet om kunsten gjør nytte er belyst fra flere vinkler i årets beretning. Anne B. Ragde skrev lystspillet *Bare må ha det*, som går for fulle hus i caféen. Hun sier at den som ikke tar seg tid til å gå inn i opplevelser på andres (kunstneres) premisser, lever kun ett liv: Sitt eget. Professor Petter Aaslestad tar opp norske myndigheters eksportfremstøt i utlandet, som lenge har visst å nyttegjøre seg både Ibsen og Munch. "Disse kunstnere som nå er ikoner for det norske statsapparatet, provoserte i sin tid slik at de hverken kunne spilles eller vises frem. Ingen beskjemmes over at fryktinngytende samfunnsreflere nå er temmet til å trygge handelsbalansen".

At utdanning er et offentlig ansvar stiller så og si ingen spørsmål ved. At kulturformidling, og det å legge til rette for kultur skal være et offentlig

ansvar, tar Fremskrittspartiet til orde mot. Stortingsrepresentant Gunn Karin Gjøl sier i et intervju i årets beretning at Fremskrittspartiet står mot alle de andre partiene i Stortinget. Pr. i dag er imidlertid Frp landets største parti.

Vi som arbeider ved Trøndelag Teater ser kulturformidling som en like viktig samfunnsoppgave som utdanning. Vi er et supplement til grunnutdanningen, og vi kultiverer det norske folk. Forestillingene *Kristin Lavransdatter*, *Undset* og *Sigyn fra Nøkksjølia* tok alle utgangspunkt i vår litterære gullarv. Den første forestillingen fokuserte på ordet, og med dramatikens formspråk gjenfortalte den i stor grad den kjente trilogien til Sigrid Undset. Stykket med navn *Undset* var biografisk, og ga en teatral innføring i den store forfatterens liv og virke. *Sigyn* var bondejenta med den vanskelige oppveksten som Duun har gjort uforglemmelig. Både for de som har kjennskap til disse litterære skattene fra tidligere og de som aldri har lest noe av dette, var forestillingene tankevekkende. Det ble anskueliggjort nye problemstillinger og innfallsvinkler. Ved at vår litterære kulturarv gjenfortelles, holdes den i live.

Teater kan kanskje komplettere videreformidlingen av vår litterære arv. En av våre renholdsarbeidere sier at teatret bidrar til å levendegjøre ledemotivet i et verk, slik at publikum kan oppleve det fra nye sider. Billedkunstneren Håkon Gullvåg uttaler i beretningen at samfunnet har et ansvar for å lage en arena som ikke er overstyrt, men som faktisk gir fritt spillerom. Det skiller den totalitære staten fra den demokratiske.

Hva som oppfattes som godt teater er helt individuelt. Publikumsresponsen på *Revisoren* var svært delt. Noen syntes det var det verste de hadde sett på lenge. Det ble betegnet som pinlig, plumpt og en mislykket modernisering. Andre lo så de knapt greide å sitte i ro på stolen. Spesielt ungdom syntes formen var befriende. Kunsten gir ikke klare svar. Den stiller kanskje bare spørsmål. For noen trøster den. Andre blir provosert av samme hendelse. Kunstopplevelsen er ofte like forskjellig som vi mennesker er.

Det å skape kunst finnes det ingen oppskrift på. En institusjon som Trøndelag Teater er helt avhengig av å kunne prøve og feile. Og i det ligger implisitt også aksepten for ikke å lykkes. Ideen, konseptet, aktørene og innsatsen kan være upåklagelig, men resultatet kan enkelte ganger bli direkte dårlig. Eller det motsatte, som Gullvåg sier – det tilsynelatende unyttige og resultatløse kan komme til å vise seg som helt gjennomgripende og revolusjonerende.

"Terje Strømdahl greier det meisterstykket det er å få oss til å tru at han faktisk er forelska i ei geit" skriver Amund Grimstad i *Klassekampen*. I forestillingen *Geita – eller hvem er Sylvia?* av Edward Albee er ikke poenget dyreseks. Det er tar opp spørsmålet om hvor grensen for vår toleranse går når vi konfronteres med mennesker og situasjoner som er oss totalt fremmed. Hva kan vi tåle og hva skal vi ikke tåle? Utgangspunktet for debatten ville vært langt flattere om en eller annen politiker eller en lærer hadde uttrykt at et kjærlighetsforhold mellom en mann og ei geit ikke kan aksepteres. Våre skuespillere ga liv og kraft til rollene som Albee hadde skapt. Vi levde oss inn i deres situasjon, lo av dem og samtidig følte vi vemmelse av det vi så på scenen. Det eneste entydige var at det var få som var likegyldige.

Reality aktualiserte dagens samfunns hang til "five minutes of fame". Er lykken å komme på TV? Er menneskeverdet målbart langs akse av presse oppmerksomhet? Hvorfor bruker ungdom tiden sin til å se programmer som f. eks *Shopaholic* og *Sjarmørskolen*. Er hvordan vi kler oss og styler håret det viktigste nå? Hvordan kan slike debatter reises uten at vi middelaldrende fremstår som sidrumpet med hevet pekefinger? Forestillingen fikk faktisk ungdom i tale. Da publikum ble invitert til samtaler etter teppefall, kunne vi som sto bak lene oss tilbake og la debatten gå. Er dette nyttig?

Lasse Gustavsson, den svenske brannmannen, som på jobboppdrag fikk ødelagt hele ansiktet, begge hendene og delvis bena, reiser nå rundt og forteller om sine opplevelser. I hans rekreasjonsperiode, som gikk over måneder, var han innledningsvis også blind. Noe av det eneste han da maktet var å høre på musikk. Han foredro i vinter sin historie i Trondheim og stilte forsamlingen følgende spørsmål: "Hvorfor har vi musikk?" Gustavsen forsøkte ikke å svare. Ingen i forsamlingen heller.

Ordet nytte har samme opprinnelse som verbet å nyte. Musikk nyter vi vanligvis uten å skulle forklare det eller forstå den. Hvorfor ikke gjøre det samme med teater, en gang i blant? Hvorfor prøve å forstå alt? Alt må ikke analyseres. Noe kan bare nytes. Bare oppleves.

Vår skuespiller Hildegunn Eggen sier at "kunst er livsnødvendig". Hun tilføyer at i denne gale verden føler hun at kunstnerne har en funksjon, sett i et større perspektiv. De bidrar til at mennesker ikke mister motet. Verden er blitt så komplisert. "Det er så mye rart rundt oss som vi lar oss påvirke av. Det gjør at kunst blir viktigere og viktigere".

Teaterbesøket gikk ned totalt sett i Norge i 2005. Derfor er vi ekstra stolte av at vi greide å opprettholde et godt besøk på over 100 000. Egeninntekten var også på et godt nivå, og vi gikk ut med et lite overskudd. Dette til tross for at vi torde å ta sjanser også i år. Det heter i vår strategiplattform at "vi skal være dristige i vårt arbeide med klassikerne". *Revisoren* var i så henseende et sprekt forsøk. Lik det eller ikke, men vi har i alle fall prøvd!

Viljen til å prøve det mulige og det umulige er et av kjennetegnene ved staben her ved Trøndelag Teater. Det er morsomt å stå i spissen for så mange kreative, engasjerte og løsningsorienterte medarbeidere. Vi føler oss privilegerte som kunstledere, for som André Bjerke uttrykker det bedre enn vi klarer:

I høyere grad enn fornuftige mennesker aner, er kunstnerne folkets nødvendige sanseorganer.

Otto Homlung
teatersjef

Otto Homlung

Berit Tiller
direktør

Berit Tiller

Et publikumsbesøk på 100 550 og et overskudd på kroner 751 982 gjør at vi betegner 2005 som et jevnt godt år for Trøndelag Teater. Teatret hadde totalt 21 programtilbud, hvorav åtte var nye egenproduksjoner.

Kristin Lavransdatter var høstens storsatsing på Hovedscenen, med nydramatisering av hele verket og hele 20 651 besøkende. En fjerdedel var skoleungdom – godt forberedt av lærere som hadde gjennomgått et pedagogisk opplegg i samarbeid med teatret. Tilbud for barn var både *Ronja Røverdatter*, *Rasende rebeller* og *andre reddharer* i samarbeid med Cirka Teater, og *Eventyrstund for barn* hver lørdag. Moderne internasjonal dramatikkk var representert ved *Reality*, *Geita – eller hvem er Sylvia* og *Lilli Valentin*. Vi hadde premiere på en nytolkning av Nikolai Gogols *Revisoren*. Denne forestillingen appellerte til ungdom, mens eldre var til dels ganske negative.

Høsten 2005 startet teatret en bevisst strategi, med bestillingsverk på nye norske tekster av forfattere med rot i regionen. Revyen *Norge, Midt-Norge* og Jo Strømgrens nyskrevne *En gorilla søker hjem* var starten på en rekke forestillinger som til sammen vil utgjøre femten nye bestillingsverk de neste tre årene. Viktige samarbeidspartnere har vært bl.a. Nord-Trøndelag Teater, Riksteatret og musikkseksjonen på NTNU med en operaoppsetning.

Billettinntektene totalt ble på over 14 millioner kroner (17 millioner). Inntekter for øvrig er blant annet billettgebyr og andel av omsetning for restaurant og sponsorinntekt. Samlet har vi en egeninntekt på kroner 16 871 677, og dette utgjør omtrent 21 prosent av omsetningen.

Virksomheten

Tilskuddet fra stat, fylke og kommune var på nesten 64 millioner kroner og utgjør en forutsigbar og solid basis for vår virksomhet. Vi mener å ha oppfylt tilskuddskriteriene ved å ha spilt både for barn og unge, ny norsk dramatikkk, klassiske stykker og samtidsdramatikkk. Vi har hatt utstrakt samarbeid med ulike grupper og institusjoner og flere gjestespill.

Teatret har gjennom flere år lagt vekt på å vedlikeholde bygningene. Vi har brukt syv prosent av tilskuddet på investering og vedlikehold (5,4). Nå står store teatertekniske anlegg som scenerigg og lyskastere på Hovedscenen for tur.

Årsresultat

Årsresultatet fremkommer med et overskudd på kroner 751 982. Dette er godt over budsjett. Vi hadde budsjettet med et underskudd på drøyt kroner 500 000 for å nedskrive en bygningsmessig investering fra 2002 mot fri egenkapital. Avskrivningen er vedtatt gjennomført lineært over 15 år. Hele investeringen er finansiert med egne midler og reduserer likviditeten.

Likviditeten er imidlertid fremdeles god, og teatret har ikke lån.

Selskapets egenkapital er kroner 9 606 622. Av dette er opptjent egenkapital kroner 8 552 622. Styret vurderer denne som mer enn tilstrekkelig til å møte de overskuelige økonomiske utfordringer for Trøndelag Teater AS.

Årsregnskapet er gjort opp under forutsetning av fortsatt drift av virksomheten. I vedtektene heter det at selskapets virksomhet er å drive teatervirksomhet i Trondheim og omliggende region, samt arrangere turnéer og gjestespill. Selskapets forretningskontor er i Trondheim. Foruten forestillinger spilt i eget hus, har vi vært på gjestespill i Oslo og besøkt ungdomsskoler i regionen.

Organisasjon og arbeidsmiljø

Teatret fikk 1. januar 2005 ny teatersjef, Otto Homlung.

Kostnadsfordelingen er som den pleier, med hovedvekt på lønn ca. 72 (73) prosent. Gjennomsnittlig antall ansatte var på 190 (185), som til sammen utførte ca. 154 (150) årsverk. Kjønnfordelingen blant teatrets ansatte er ca. 50/50. I enkelte avdelinger kan fordelingen være skjev – i og med at faggrupper ofte er preget av tradisjonelt kjønnsrollemøster. Eksempelvis kan nevnes systuen, teatervertene, renholdsavdelingen og personalet i billettluken, der alle er kvinner. Områder som domineres av menn er lys-, lyd- og sceneavdelingene. I ledende stillinger er det jevnt fordelt. Vi har en meget stabil fast ansatt arbeidsstokk. Det brukes i tillegg

Styrets beretning

Trøndelag Teaters styre:

Første rad:

Leif Bjerkan, Sissel Grønlie, Tore Sandvik,
Berit Tiller og Otto Homlung

Andre rad:

Inger Lise Gjorv, Hallbjørn Rønning,
Anne Kathrine Slungård og Geirmund Lykke

Tredje rad:

Marvin Wiseth, Janne Kokkin og
Terje Roll Danielsen

mange korttidsengasjerte på de ulike forestillinger. Gjennomsnittsalderen er på 45,7 år.

De ansattes gjennomsnittsalder med tanke på fremtidige pensjonskostnader er imidlertid en kilde til bekymring. Av balansen og note 8 fremtår det at opptjent pensjonsforpliktelse er overfinansiert. Avtalefestet pensjon (AFP) er imidlertid ikke sikret. Som det vil fremgå, kan ordningen påføre teatret store økonomiske kostnader. Vi ser at stadig flere ønsker delvis AFP-ordning. AFP-avsetningen er økt også i 2005.

Trøndelag Teater har flere aktive fagforeninger, og styret oppfatter samarbeidet som svært godt. Arbeidsmiljøet anses også som tilfredsstillende. Totalt sykefravær er 4,8 prosent. Korttidsfraværet var på 1,1 prosent (1) og langtidsfraværet på 3,7 prosent (3,7). Det har vært to arbeidsskader på ansatte i året som har gått.

Teatrets kompetanseoppbygging har i år bare videreført igangsatte tiltak. To har tatt svennebrev og én ny har begynt. Personalet i billettluken har startet studier med fagbrev innen salg og service. Det har vært flere studieturer.

Bedriften forurenses ikke det ytre miljø.

Styret takker alle ansatte for godt utført arbeid i året som har gått.

Forslag til resultatdisponering

Trøndelag Teater AS fikk et årsresultat på kroner 751 982, som foreslås overført til fri egenkapital.

Trondheim, 22. februar 2006
Generalforsamling 20. juni 2006

Marvin Wiseth
leder

Rita Ottervik
nestleder

Inger Lise Gjorv

Anne Kathrine Slungård

Leif Bjerkan

Geirmund Lykke

Tore Sandvik

Janne Kokkin

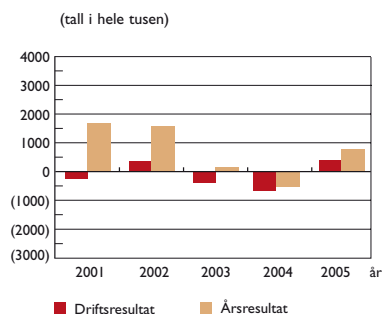
Sissel Grønlie

Hallbjørn Rønning

Otto Homlung
teatersjef

Berit Tiller
direktør

Resultatregnskap

Drifts- og årsresultat i perioden

NOTE	DRIFTSINNEKTER OG DRIFTSKOSTNADER	2005	2004
2	Egne inntekter	16 871 677	20 283 039
3	Driftstilskudd	63 907 000	62 555 360
3	Andre tilskudd	60 000	232 800
	Sum driftsinntekter	80 838 677	83 071 199
4	Lønnskostnader	58 208 286	60 372 712
6	Ordinær avskrivning	500 000	500 000
5	Andre driftskostnader	21 732 233	22 902 630
	Sum driftskostnader	80 440 519	83 775 342
	Driftsresultat	398 158	-704 143
FINANSINNEKTER OG FINANSKOSTNADER			
	Finansinntekter	425 950	264 580
	Finanskostnader	72 126	61 055
	Netto finansresultat	353 824	203 525
	Ordinært resultat	751 982	-500 618
	ÅRSRESULTAT	751 982	-500 618
OVERFØRINGER			
	Avsatt til annen egenkapital	751 982	-500 618
	Sum overføringer	751 982	-500 618

Balanse pr. 31. desember

NOTE	EIENDELER	2005	2004
	Anleggsmidler		
	Varige driftsmidler		
6	Tomter, bygninger og annen fast eiendom	5 707 706	6 207 705
	Sum varige driftsmidler	5 707 706	6 207 705
	Finansielle anleggsmidler		
8	Pensjonsmidler	14 900 411	13 289 314
	Sum finansielle anleggsmidler	14 900 411	13 289 314
	Sum anleggsmidler	20 608 117	19 497 019
	Omløpsmidler		
	Fordringer		
I	Kundefordringer	236 257	212 130
	Andre fordringer	41 738	110 948
I	Forskuddsbet. kostnader og påløpte inntekter	3 393 561	1 267 039
	Sum fordringer	3 671 556	1 590 117
	Bankinnskudd, kontanter o.l.	11 061 164	12 165 693
	Sum omløpsmidler	14 732 720	13 755 810
	SUM EIENDELER	35 340 837	33 252 829

NOTE	GJELD OG EGENKAPITAL	2005	2004
	Egenkapital		
	Innskutt egenkapital		
7	Selskapskapital (54 aksjer á kr 19 519)	1 054 000	1 054 000
	Sum innskutt egenkapital	1 054 000	1 054 000
	Opptjent egenkapital		
	Annen egenkapital	8 552 622	7 801 852
	Sum opptjent egenkapital	8 552 622	7 801 852
	Sum egenkapital	9 606 622	8 855 852
	Gjeld		
	Avsetning for forpliktelser		
8	Pensjonsforpliktelser	9 695 394	8 901 605
	Sum avsetninger for forpliktelser	9 695 394	8 901 605
	Kortsiktig gjeld		
	Leverandørgjeld	2 554 365	1 891 173
	Skyldige offentlige avgifter	4 184 001	4 976 211
9	Annen kortsiktig gjeld	9 300 455	8 627 988
	Sum kortsiktig gjeld	16 038 821	15 495 372
	Sum gjeld	25 734 215	24 396 977
	SUM GJELD OG EGENKAPITAL	35 340 837	33 252 829

Noter til regnskapet

I REGNSKAPSPRINSIPPER

Generelt

Resultatregnskap, balanse og øvrige oppstillinger er utarbeidet i samsvar med regnskapsloven og god regnskapsskikk.

Hovedregel for vurdering og klassifisering av eiendeler og gjeld

Eiendeler bestemt til varig eie eller bruk er klassifisert som anleggsmidler. Andre eiendeler er klassifisert som omløpsmidler. Fordringer som skal tilbakebetales innen et år er klassifisert som omløpsmidler. Det samme gjelder for periodiseringer som oppløses i løpet av ett år. Ved klassifisering av kortsiktig og lang-siktig gjeld er tilsvarende kriterier lagt til grunn.

Anleggsmidler vurderes til anskaffelseskost, men nedskrives til virkelig verdi når verdifallet forventes ikke å være forbigående. Anleggsmidler med begrenset økonomisk levetid avskrives planmessig. Vedrørende teatrets nybygg vises til ytterligere presisering i note for varige driftsmidler

Omløpsmidler vurderes til laveste av anskaffelseskost og virkelig verdi. Kortsiktig gjeld balanseføres til nominelt beløp på etableringstidspunktet.

Enkelte poster er vurdert etter andre prinsipper og redegjøres for nedenfor.

Aktiverte oppsetningskostnader

De direkte henførbare oppsetningskostnadene aktiveres og kostnadsføres i premiereperioden for vedkommende stykke. Dette er kostnader som vedrører teaterstykker som skal spilles i år 2006

Fordringer

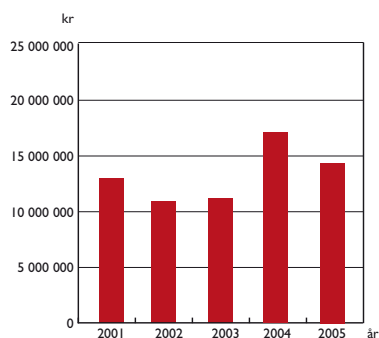
Kundefordringer og andre fordringer oppføres til pålydende. Fordringsmassen er vurdert til ikke å inneholde tap. Forskuddsbetalte kostnader er aktivert i regnskapet.

Bankinnskudd, kontanter o.l.

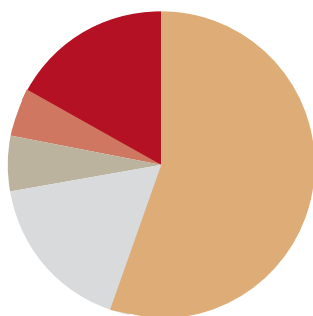
Bankinnskudd, kontanter o.l inkluderer kontanter, bankinnskudd og andre betalingsmidler med forfallsdato som er kortere enn tre måneder fra anskaffelse.

Pensjoner

Ved regnskapsføring av pensjon er lineær opptjeningsprofil og forventet sluttlønn som opptjeningsgrunnlag lagt til grunn. Arbeidsgiveravgift er inkludert i tallene.

Billettinntekter

Faste lønnskostnader	45 694
Variable lønnskostnader	12 514
Materialkostnader	4 447
Markedsføring	3 594
Andre driftskostnader	13 691

(tall i hele 1000)

Kostnadsfordeling

2 EGENE INNTEKTER	2005	2004
Billettsalg	14 446 044	17 169 605
Provisjon restaurant	178 510	167 133
Sponsorinntekter	100 000	100 000
Diverse inntekter	2 147 123	2 846 301
Sum egne inntekter	16 871 677	20 283 039

3 TILSKUDD	2005	2004
Staten	44 709 000	43 789 000
Sør-Trøndelag fylkeskommune	9 618 000	9 383 000
Trondheim kommune	9 580 000	9 383 360
Sum driftstilskudd	63 907 000	62 555 360
Statstilskudd ved urframføring av nytt norsk drama	60 000	232 800
Sum andre tilskudd	60 000	232 800

4 LØNNSKOSTNAD, ANTALL ANSATTE, GODTGJØRELSE, LÅN TIL ANSATTE MM

Lønnskostnad	2005	2004
Lønn	46 595 246	47 452 054
Folketrygdavgift	6 413 906	6 589 788
Pensjonskostnader (se note 8)	4 061 810	3 984 215
Andre ytelser	1 137 324	2 296 655
Sum	58 208 286	60 322 712

Gjennomsnittlig antall ansatte	2005	2004
	190	185

Ytelser til ledende personer	Teatersjef	Styret
Lønn	720 323	118 007
Pensjonskostnader	49 143	
Annen godtgjørelse	98 532	

Teatret har i tillegg følgende forpliktelser overfor teatersjef:

Teatersjefen opparbeider ventelønn pr. år med 1/4 av årslønn. Slik opparbeidet ventelønn løper fra og med fratredelse, men bortfaller i det øyeblikket vedkommende tilsettes i annen stilling. Teatret har også en pensjonsforpliktelse overfor tidligere teatersjefer. Til dekning av disse kostnadene er det i regnskapet avsatt kr 878 695.

Revisor:

Kostnadsført revisjonshonorar for 2005 utgjør kr 115 000.

5 ANDRE DRIFTSKOSTNADER	2005	2004
Materialkostnader	4 447 215	4 742 010
Salgs- og informasjonskostnader	3 594 527	3 217 480
Vedlikeholds- og ombygningskostnader	1 861 547	1 848 331
Leie av lager	725 221	739 523
Utstyrskostnader	1 669 386	843 505
Kostnader lokaler	2 528 206	2 445 062
Avgifter produksjoner	1 268 070	2 787 099
Reisekostnader	1 016 855	1 214 495
Telefon/porto	795 771	745 779
Bokostnader gjester	1 037 632	929 489
Øvrige driftskostnader	2 787 803	3 389 857
Sum andre driftskostnader	21 732 233	22 902 630

6 VARIGE DRIFTSMIDLER

	Nytt	Påkostning	Totalt	Oppussing	
	teaterbygg	teaterbygg	nytt bygg	gammelt	Totalt
				teaterbygg	
Anskaffelseskost 1.1.05	256 100 000	7 207 705	263 307 705	5 469 995	268 777 700
Tilgang driftsmidler					
Avgang driftsmidler					
Mottatte tilskudd knyttet til investeringer	256 100 000		256 100 000		256 100 000
Anskaffelseskost 31.12.05		7 207 705	7 207 705	5 469 995	12 677 700
Akkumulerte avskrivninger 31.12.05		1 500 000	1 500 000	5 469 995	6 969 995
Bokført verdi pr. 31.12.05	1	5 707 705	5 707 705		5 707 706
Årets avskrivninger		500 000			500 000
Økonomisk levetid		15 år		50 år	
Avskrivningsplan		Lineær		Lineær	

Nytt teaterbygg ble i 1997 overtatt vederlagsfritt fra Staten. Denne vederlagsfrie overtakelsen behandles i regnskapet som et tilskudd til nytt teaterbygg ved at tilskuddet er nedskrevet på bygget.

7 AKSJEKAPITAL OG AKSJONÆRINFORMASJON

Aksjekapitalen i selskapet pr 31.12.2004 består av følgende aksjeklasser:

	Antall	Pålydende	Bokført
A-aksjer	36	19 519	702 667
B-aksjer	18	19 519	351 333
Sum	54		1 054 000

Eierstruktur

Aksjonærene i selskapet pr 31.12.05 var:

	A-aksjer	B-aksjer	Sum	Eier- andel i %	Stemme- andel i %
Staten	36		36	66,8	66,8
Sør-Trøndelag fylkeskommune		9	9	16,6	16,6
Trondheim kommune		9	9	16,6	16,6
Totalt antall aksjer	36	18	54	100	100

8 PENSJONSKOSTNADER, -MIDLER OG -FORPLIKTELSE

Selskapet har pensjonsordninger som omfatter i alt 113 personer. Ordningene gir rett til definerte fremtidige ytelser. Disse er i hovedsak avhengig av antall opptjeningsår, lønnsnivå ved oppnådd pensjonsalder og størrelsen på ytelsene fra folketrygden. Forpliktelsene er organisert gjennom et forsikringselskap.

Tidligere teatersjefer har en tilleggspensjon utover den generelle ordning. Denne finansieres over selskapets drift og er udekket. Det er foretatt avsetning for denne forpliktelsen under kortsiktig gjeld.

	2005	
Nåverdi av årets pensjonsopptjening	4 799 472	
Rentekostnad av pensjonsforpliktelsen	1 642 094	
Avkastning på pensjonsmidler	- 1 696 812	
Netto pensjonskostnad	4 744 754	
- medlemsinnkudd	682 944	
Netto pensjonskostnad	4 061 810	
	Sikret ordning	AFP
Opptjente pensjonsforpliktelser	25 323 971	12 693 996
Verdi av pensjonsmidler	31 719 749	
Utsatt forpliktelse ved tap(-)/gevinst	-8 504 633	- 2 998 602
Over(-)/underfinansiert pensjonsforpliktelse	-14 900 411	9 695 394

Overfinansiert pensjonsforpliktelse er oppført under anleggsmidler i balansen, mens underfinansiert pensjonsforpliktelse er oppført som gjeld i balansen.

Økonomiske forutsetninger:

Diskonteringsrente	5,0 prosent
Forventet lønnsregulering/pensjonsøkning/G-regulering	3,0 prosent
Forventet avkastning på fondsmidler	6,0 prosent
Uttakssansynlighet AFP	40 prosent

Som aktuarmessige forutsetninger for demografiske faktorer og avgang er lagt til grunn vanlig benyttede forutsetninger innen forsikring.

9 ANNEN KORTSIKTIG GJELD	2005	2004
Skyldige feriepenger	4 821 119	4 960 893
Forskuddsbetalte inntekter	1 312 045	714 888
Påløpte kostnader produksjoner	437 818	1 032 090
Påløpte driftskostnader	1 451 099	420 980
Annen kortsiktig gjeld	1 278 374	1 449 136
Sum annen kortsiktig gjeld	9 300 455	8 627 987

Kontantstrømoppstilling

	2005	2004
KONTANTSTRØMMER FRA OPERASJONELLE AKTIVITETER:		
Ordinært resultat før skattekostnad	751 982	- 500 618
Ordinære avskrivninger	500 000	500 000
Endring i kundefordringer	-24 127	- 161 380
Endring i leverandørgjeld	663 192	- 1 514 790
Endring i andre omløpsmidler og andre gjeldsposter	-2 995 575	2 290 480
Netto kontantstrømmer fra operasjonelle aktiviteter	-1 104 528	613 692
KONTANTSTRØMMER FRA INVESTERINGSAKTIVITETER:		
Netto endring i bankinnskudd, kontanter og lignende	-1 104 528	613 692
Beholdning av bankinnskudd, kontanter og lignende pr 01.01.	12 165 693	11 552 001
Beholdning av bankinnskudd, kontanter og lignende pr 31.12.	11 061 165	12 165 693

Driftsregnskap, nøkkeltall de siste 10 år (tall i hele 1000)

Regnskap	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005
Total inntekt	40 618	54 401	65 266	64 143	75 397	70 258	71 778	75 243	83 071	80 839
Tilskudd	36 295	43 063	48 567	52 061	54 953	56 988	58 312	60 642	62 788	63 967
Egne inntekter	4 323	11 338	16 699	12 082	20 444	13 270	13 466	14 601	20 283	16 872
Driftskostnader	39 561	54 102	66 803	61 447	71 760	68 613	70 214	75 096	83 275	79 941
Årsresultat	1 057	299	-1 537	2 696	3 637	1 645	1 564	147	- 500	752
Egeninntekt i prosent	11	21	26	19	27	19	19	19	24	21
Tilskudd i prosent	89	79	74	81	73	81	81	81	76	79

Til generalforsamlingen i
Trøndelag Teater

Medlemmer av Den norske Revisorforening

Revisjonsberetning for 2005

Vi har revidert årsregnskapet for Trøndelag Teater for regnskapsåret 2005, som viser et overskudd på kr 751 982. Vi har også revidert opplysningene i årsberetningen om årsregnskapet, forutsetningen om fortsatt drift og forslaget til anvendelse av overskuddet. Årsregnskapet består av resultatregnskap, balanse, kontantstrømoppstilling, oppstilling over endringer i egenkapitalen og noteopplysninger. Regnskapslovens regler og god regnskapsskikk i Norge er anvendt ved utarbeidelsen av regnskapet. Årsregnskapet og årsberetningen er avgitt av selskapets styre og administrerende direktør. Vår oppgave er å uttale oss om årsregnskapet og øvrige forhold i henhold til revisorlovens krav.

Vi har utført revisjonen i samsvar med lov, forskrift og god revisjonsskikk i Norge, herunder revisjonsstandarder vedtatt av Den norske Revisorforening. Revisjonsstandardene krever at vi planlegger og utfører revisjonen for å oppnå betryggende sikkerhet for at årsregnskapet ikke inneholder vesentlig feilinformasjon. Revisjon omfatter kontroll av utvalgte deler av materialet som underbygger informasjonen i årsregnskapet, vurdering av de benyttede regnskapsprinsipper og vesentlige regnskapsestimater, samt vurdering av innholdet i og presentasjonen av årsregnskapet. I den grad det følger av god revisjonsskikk, omfatter revisjon også en gjennomgåelse av selskapets formuesforvaltning og regnskaps- og interne kontrollsystemer. Vi mener at vår revisjon gir et forsvarlig grunnlag for vår uttalelse.

Vi mener at

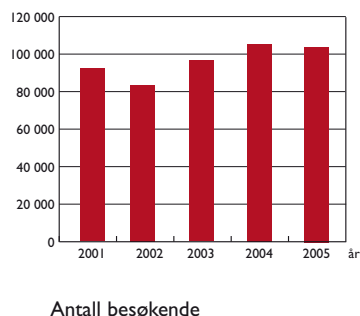
- årsregnskapet er avgitt i samsvar med lov og forskrifter og gir et rettvise bilde av selskapets økonomiske stilling 31. desember 2005 og av resultatet og kontantstrømmene og endringer i egenkapitalen i regnskapsåret i overensstemmelse med god regnskapsskikk i Norge
- ledelsen har oppfylt sin plikt til å sørge for ordentlig og oversiktlig registrering og dokumentasjon av regnskapsopplysninger i samsvar med lov og god bokføringsskikk i Norge
- opplysningene i årsberetningen om årsregnskapet, forutsetningen om fortsatt drift og forslaget til anvendelse av overskuddet er konsistente med årsregnskapet og er i samsvar med lov og forskrifter.

Trondheim, 22. februar 2006
ERNST & YOUNG AS

Helge G. Lorentzen
statsautorisert revisor

Billettsalg, billettinntekter og besøksprosent 2005

	Antall forest.	Antall billetter	Utbudte billetter	Gj.snitt besøk	Gj.snitt bill.pris eks. gebyr	Total billettinnt. eks. gebyr	Gj.snitt besøks%
Hovedscenen							
An-Magritt	25	9 392	12 225	376	205	1 926 204	77
Ronja Røverdatter	59	17 251	29 360	292	93	1 602 540	59
Det e hardt å være to *	4	1 069	2 040	267	185	197 355	52
Kristin Lavransdatter	57	20 651	28 950	362	175	3 633 325	71
Revisoren	18	4 384	9 000	244	142	620 440	49

	Antall forest.	Antall billetter	Utbudte billetter	Gj.snitt besøk	Gj.snitt bill.pris eks. gebyr	Total billettinnt. eks. gebyr	Gj.snitt besøks%
Studioscenen							
Reality	40	3 668	5 041	92	92	338 820	73
Geita, eller hvem er Sylvia	41	2 358	5 492	58	83	194 690	43
En gorilla søker hjem	38	2 398	4 998	63	97	232 240	48
Barabaig *	5	428	610	86	36	15 550	70
Rasende rebeller og andre reddharer **	51	5 225	6 924	102	61	318 425	75

	Antall forest.	Antall billetter	Utbudte billetter	Gj.snitt besøk	Gj.snitt bill.pris eks. gebyr	Total billettinnt. eks. gebyr	Gj.snitt besøks%
Gamle Scene							
Sigyn fra Nøkksjølia *	6	1 278	1 920	213	98	125 260	67
Undset 20	4 667	6 340	233	153	715 190	74	
Lilli Valentin	47	6 678	14 725	142	135	902 300	45
Norge, Midt-Norge	55	10 770	17 400	196	190	2 046 330	62
Skaun Artikkalleri *	2	595	600	298	128	76 415	99

	Antall forest.	Antall billetter	Utbudte billetter	Gj.snitt besøk	Gj.snitt bill.pris eks. gebyr	Total billettinnt. eks. gebyr	Gj.snitt besøks%
Teaterkjelleren							
Danselaboratoriet *	2	93	100	47	33	3 115	93
Opera 3 **	5	316	325			19 795	97
Eventyrstund for barn	12	472	480	39	24	11 100	98

	Antall forest.	Antall billetter	Utbudte billetter	Gj.snitt besøk	Gj.snitt bill.pris eks. gebyr	Total billettinnt. eks. gebyr	Gj.snitt besøks%
Theatercaféen							
En time uten sex *	20	1 154	2 000	58	97	112 380	58
Bare må ha det ***	3	182	300	61	40	7 225	61
Lørdagscafé	18	668	2 600	37	130	87 075	26
Lørdagsuniversitet	8	206	800	26	0		

	Antall forest.	Antall billetter	Utbudte billetter	Gj.snitt besøk	Gj.snitt bill.pris eks. gebyr	Total billettinnt. eks. gebyr	Gj.snitt besøks%
Annen aktivitet							
Åpen dag	1	1 150					
Månedlig omvisning	10	250	250			12 500	100
Avtalt omvisning	50	1 200	1 200			13 110	100
Sum	597	96 503	152 480	162	137	13 188 614	63

	Antall forest.	Antall billetter	Utbudte billetter	Gj.snitt besøk	Gj.snitt bill.pris eks. gebyr	Total billettinnt. eks. gebyr	Gj.snitt besøks%
Turné / gjestespill fra Trøndelag Teater							
Purpur og gull (Det Norske Teatret)	10	3 272	7500			1 205 885	
And the winner is (skoler)	4	780				36 000	
Sum med turné / gjestespill	611	100 555				14 453 269	

- * Gjestespill
- ** Samarbeidsproduksjoner
- *** Prøveforestillinger i 2005, premiere 6. januar 2006

Kunstneren

av André Bjerke

Gjør kunsten nytte? Kan den fremme nasjonens liv på noe sett?

Det svarer straks en myndig stemme, en baryton av næringsvett:

"Om kunst gjør nytte? Spør De meg, som går den brede næringsvei, vil svaret bli et avgjort *nei*.

Hva nytte har man sosialt av maleri, skulptur og sang?

Er ikke kunst, oppriktig talt, et annet navn på lediggang?

Hva *gjør* en kunstner? Jo, han gir en såkalt "form" til leireklatter, noterer lyder på papir og maler ting som ingen fatter; han gjøgler, danser, går omkring og gjør – ja, kort sagt: ingenting!

Nei, kunsten har, så vidt jeg skjønner, aldeles ingenting å si for vår import av soiabønner og vår kalosjeindustri.

Hva gagnar fløyter og gitarer vår produksjon av fødevarer? Kan denne "kunst" på noen måte få gitt vårt landbruk bedre kår, få gjenoppbygd vår handelsflåte og nyttet fossekraften vår? Å sette slike hjul i sving, det er – det er å *gjøre* ting.

En kunstner er jo medfødt doven, en slags forfinet lassaron som gjør det til en profesjon å omgå lediggjengerloven, som ikke spinner, ikke vever, men simpelthen går rundt og *lever*, (hva man aldeles ikke bør!) som ikke samler korn i lade og samfunnsmessig sett gjør skade. for så vidt som han *intet* gjør, En tung belastning, rett og slett, på landets nasjonalbudsjett! Nei, la det sies uærbødig: All kunst er luksus – overflødig som nertz og perler, som sigar og vin og russisk kaviar..."

Akk, hård er dommen, streng er tonen, men la oss svare denne mann:

Forsøk og tenk Dem – hvis De kan – hva følgen ble såfremt nasjonen var lykkelig *kvitt* sin kunstnerstand.

I høyere grad enn fornuftige mennesker aner, er kunstnerne folkets nødvendige sanseorganer.

Hvis kunsten ble tatt fra et folk, ble dèt som å rane dets øyne og ører, dets hud, dets nese og gane.

En kropp blir berøvet sitt lys, dens saft vil fortørke, og blind vil den kave omkring som en robot i mørke.

For kunsten er mer enn et fag, den er mer enn kallet for utvalgte få – den er formende kraft i oss alle.

Den er alt som er fruktbar uro, en fjær i vårt indre, en drift som vil skape et *større* av det som er mindre.

Skulpturen som fremtvinger form av uformelig masse, er virksom i barnet som leker med sand i en kasse.

Ta kunstnerens blick fra et barn, ta formgleden fra det, og se, det vil trå på sitt spann og vil kaste sin spade,

og se, det vil glemme sin lyst og gå under i skygge, og broer og byer og skib vil det ingegang bygge!

Driv kunstneren ut: all lek vil du dermed fordrive, og mister du evnen til lek, da mister du livet.

Mer *nyttig* enn alle de dødsens fornuftige "nytter" er formen som føler, er bildet som ser, er tonen som lytter...

Foto: Vegard Eggen

Kulturløft på 300 millioner pr år?

Gunn Karin Gjøl
Storingsrepresentant

Gjør kunsten nytte?

- Det er det vi diskuterer hver dag i Stortingets Familie- og kulturkomité. Hva gir oss identitet? Hvor står vi? Hva gir mennesket overskudd, energi og påfyll? Og hva gir oss livskvalitet? Ett sentral spørsmål er også hva vi definerer som kunst? Er det bilder vi henger på veggen? Opera? Barneboken eller kino-filmen?

- Vi ser etter hvert at kunst og kultur er en viktig del av hverdagen. Og at kunstbegrepet er viktig. Både de ulike uttrykksformer og kreativiteten i seg selv.

Dette sier Gunn Karin Gjøl (38), første nestleder i Stortingets Familie- og kulturkomité. Hun kommer fra Ørland og har representert Arbeiderpartiet i Sør-Trøndelag i over 12 år.

Hvordan er ditt forhold til kultur?

- Juristen sier hun er et alminnelig menneske og har hatt ulik tilnærming til kunst og kultur avhengig av livsfase. I det siste har jeg gjenerobret barnas kulturarena. Gjennom barnebøker, sanger, tegninger og bilder som jeg har sett sammen med min snart to år gamle sønn.

- Før det hadde jeg en typisk ungdomsfase. Da rocke-konserter, kino og teater fikk større oppmerksomhet. Med alder og modning endres fokus litt. Nå er jeg også opptatt av Norske malere og tekstilkunstnere. Jeg synes for eksempel Wideberg, Rytter og Sitter er spennende kunstnere. Hva vil de formidle til oss? Og hvordan påvirker de som kunstnere livene våre?

Hva er Familie- og kulturkomiteens viktigste oppgave?

- Å gi et kulturtilbud til hele folket! Alle skal få kulturelle opplevelser. Det har så mye å si for livskvaliteten til mennesket. Og vi må sørge for at det ikke er for store barrierer, verken geografisk eller økonomisk for å kunne bruke kulturtilbudene. Aktive kunstnere og kulturutøvere og vi som samfunn må legge til rette for allmenne kulturopplevelser. Det offentlige må også

sørge for at utøvelsen av kunst- og kultur ikke blir for vanskelig. Samfunnet trenger skapende mennesker. Det er viktig.

- Det er viktig at tilbudene også kommer distriktene til gode. Et teater bør tenke litt på når tidspunktet for forestillingene legges, slik at det er mulig for de som bor mindre sentralt å se et stykke uten at en måtte overnatte på hotell. Og offentlig støttede tilbud bør prøve nye og utradisjonelle innfallsvinkler.

Er det strid i norsk politikk om kultur?

- Ja, ideologisk ser vi at Fremskrittspartiet står mot de andre partiene. Fremskrittspartiet mener at markedskreftene skal få styre og at det offentlige ikke skal blande seg. Vi andre mener at vi må gi drøyt hjelp, slik at mulighetene kan utnyttes bedre. Å la markedskreftene alene slippe til er farlig. Vi ville hatt færre utøvende kunstnere. Og for eksempel Trøndelag Teater ville blitt nedlagt. Det hadde gjort hele Trøndelag fattigere.

- Uenigheten mellom de andre partiene går mer på hvor mye penger som skal prioriteres på de ulike tiltakene. Når det er nye prosjekter er alle engasjert. Vedtak er vanligvis godt fundamentert til tross for knappe budsjetter. Det er alltid for lite penger til nye ideer. Men vi ser at vi innenfor vår sektor kan få veldig mye ut av lite penger.

- De rød/grønnes mål er at kulturbudsjettet skal opp på en prosent av statsbudsjettet. I dag er det 0,82 prosent. Vi håper å klare en økning på ca 300 millioner kroner pr. år. Innen 2009 er vi da forhåpentligvis oppe på et budsjett på 11,4 milliarder. Da bør vi kunne få til ganske mye!

- Jeg tror vi som enkeltmennesker ikke er beviste nok på hva kunst betyr for oss. Jeg tror kunstbegrepet tjener på å bli definert bredt. Den folkelige delen av kunsten er også viktig. Det er jo ikke bare bildende kunst som er teller.

Foto: Vegard Eggen

Kunst er livs- nødvendig

Hildegunn Eggen Skuespiller

Gjør kunsten nytte?

- Ja, jeg tror kunst er livsnødvendig. I denne gale verden føler jeg at kunstnere har en funksjon, sett i et større perspektiv. De bidrar til at mennesker ikke mister motet. Verden er blitt så komplisert. Det er så mye rart rundt oss, som vi lar oss påvirke av. Det gjør at kunst blir viktigere og viktigere. Verden er på mange måter mindre nå. Vi har mer og mer å forholde oss til.

Sier skuespiller Hildegunn Eggen. Hun har vært ansatt ved Trøndelag Teater i over 20 år. Hun har hatt store roller her ved teatret, i forskjellige rollefigurer. Hun fikk kritikkerprisen i 2002 for sin tolkning av Mutter Courage i Bertold Brechts skuespill. Og Norsk Teater-lederforenings pris for beste skuespillerprestasjon som An-Magritt i musikalversjonen av Falkbergets verk i 1989.

- Vi ser i dag at kultur er populært. Mange vil bli forbundet med kultur. Det utvelges kulturbyer, og kultursatsningen er stor på mange fronter. Alle har godt av kultur og kunst og kanskje kan vi hjelpe noen som sliter. For meg som arbeider med teater, er det godt å kunne yte noe. På oss skuespillere virker det på mange måter terapeutisk. Å få lov til å glemme oss selv for en liten stund.

- Bjerke sier også meget klokt i et annet dikt som han kaller Skuespilleren:

*...hvor lykkelig er ikke denne mann
som ved å være andre er seg selv!*

Håkon Gullvåg
Billedkunstner

Foto: Vegard Eggen

Liv Søfteland
Renholder

Foto: Vegard Eggen

Kunstneren kan ikke knebles

Gjør kunsten nytte?

- Det er som å spørre om forskningen gjør nytte? Og parallellen til grunnforskning kontra spesifikk oppdragsforskning er nærliggende. Basisen er ofte det viktigste.

- Det tilsynelatende unyttige og resultatløse kan komme til å vise seg som helt gjennomgripende og revolusjonerende. Det å utfordre vanetenking og fastlagte mønstre kan gi nye perspektiver på det å eksistere som menneske.

Sier billedkunstneren Håkon Gullvåg (47). Kunstneren som i det siste har stått midt oppe i en opphetet debatt om hvilke offentlige rom som egner seg som utstillingsarena. Er domkirken et rom som passer til ytterligere utsmykning? Han har også portrettert de kongelige og flere ruvende skikkelser innen norsk samfunns- og kulturliv.

- Samfunnet har et ansvar for å skaffe en arena som ikke er overstyrt, men som faktisk gir fritt spillerom. Det skiller den totalitære staten fra den demokratiske. Dette er i dag kanskje viktigere enn noen gang. At kunstnere kan ytre seg og gi uttrykk for sitt, uten å bli overstyrt av det offentlige eller andre.

- Nyttebegrepet kan ikke settes opp mot friheten. Kunstneren må være fristilt. Dialogen og ytringsfriheten kan ikke knebles. I totalitære regimer uttrykker kunstneren seg på tvers av tvang. De finner andre koder. Vi har sett det for eksempel under andre verdenskrig. Kunsten klarer å kommunisere bedre enn pressen når den blir kneblet.

- Men kunstnerne er sårbare. De blir skutt på av krefter som i bunn og grunn ønsker å kneble uttrykket.

- Billedkunst blir forsøkt å gjort nyttig via offentlig utsmykning. Teater blir forsøkt institusjonalisert. Og dette gjelder jo også symfoniorkestre og muséer. Vi prøver å temme noe som ikke lar seg fange. Det må balanseres for å nå et publikum. Besøket settes opp mot det å utfordre og å oppdra.

Teater er levende og skapes i nuet

Gjør kunsten nytte?

- Ja, jeg mener det. Definisjonene av kunst og nytte kan riktignok diskuteres. De er i stor grad kulturbetinget, avhengig av livsfase, og betydningen vil derfor variere fra person til person. Menneskene har jo alltid hatt behov for å uttrykke seg gjennom ulike kunstformer. Det begynte med hulemaleriene....

Sier Liv Søfteland, renholdsvikar på Trøndelag Teater. Hun er fra Verdal og er ansatt på teateret til hun forhåpentligvis får jobb som biolog. Hun har tatt hovedfag i miljøtoksikologi mens hun har jobbet hos oss, og skal til høsten supplere med pedagogikk.

- Teater og film kan være samfunnsnyttig ved at de tar opp aktuelle spørsmål som gjør at publikum kanskje kan se virkeligheten fra en ny side. Skuespill kan dermed øke toleransen. Skuespill kan omhandle hverdagslige problemer og gi innblikk i ulike menneskeskjebner. Det kan generere følelsesreaksjoner som glede og sorg, engasjement og refleksjon. Teaterforestillingen *Hedda Gabler* skildrer tilværelsen til en ung kvinne som ender opp med å ta sitt eget liv og er et eksempel på et stykke hvor publikum får innblikk i en spesiell menneskeskjebne. For den enkelte kan et teaterstykke eller en kinoforestilling ellers gi et nyttig avbrekk i en hektisk hverdag.

- Malerier og skulpturer kan benyttes innen terapi i forbindelse med traumbearbeidelse og kan dessuten skape trivsel. Musikk kan brukes til avkobling, avslapning og til å skape stemning. Musikkterapi har dessuten vist seg å ha en positiv effekt på autister, demente og personer med angst og depresjon. Enkelte autistiske barn kan ha ekstreme musikalske ferdigheter, og de bruker denne kunstformen til å kommunisere med omverdenen. Dans er en annen kunstform som kan gi stor glede til de som danser og er en måte å få utløp for følelser.

- En av grunnene til at jeg liker teater spesielt godt er at det integrerer elementer fra flere kunstformer. At man i tillegg er tilstede i samme rom som skuespillet utspiller seg, gir en mer helhetlig og sterkere sanseopplevelse enn hva en får med film. Teater er levende og skapes i nuet.

"Jeg tenker sånn på Tor, jeg..."

Anne B. Ragde
Forfatter

Foto: Vegard Eggen

Tekst Anne B. Ragde

I utgangspunktet er jeg et unyttig menneske. Fordi kunst overhodet ikke er nyttig. Det er mat og klær og tak over hodet som er nyttig. Og gode bussforbindelser, glidelås og binders, mixmastere, brannvarslere, rundkjøringer, selvklebende frimerker, elektriske soltak, og Negro sukkerkulør. Har man ambisjoner i tråd med nytighetsprinsippet, er kunst det siste man velger å bruke tiden og tårene og tvilen sin på. Nyttighets-prinsippet oven må fylles av ingeniører og oppfinnere og økonomer for å holde strålevarmen vedlike.

Norge er en ung nasjon, og i støpeskjeen som kulturnasjon. Vi greide faktisk å krangle i årevis om nødvendigheten av én enkelt opera, det til og med i vår egen hovedstad. Vi har begreper i språket vårt som "høykultur" og "finkultur", ord det er svært tidkrevende å forklare betydningen av, fex til franskmenn og tyskere. I Frankrike kan man påtreffes snekkere som leser Proust i matpausen, i Tyskland kan tilfeldige bartendere sitere ordrett fra Goethes Faust. I Norge vurderer man å fjerne Ibsen og Hamsun fra leseplanen i skolen.

Vi er fremdeles der hvor vi ser kunst som krydder, noe utenpå, noe i tillegg til alt det som er strengt tatt nødvendig og nyttig. Bjerkes dikt *Kunstneren*, som innledes med spørsmålet "Gjør kunst nytte?" ville ikke engang kunne blitt skrevet i Danmark, lenger skal vi ikke før vi faktisk finner en kulturnasjon. Europa begynner i København. Og det til tross for at norske Nobelpris-vinnende forfattere leses med iver og forbløffelse over hele verden!

Men symptomene på det å være en kulturnasjon begynner ikke med å ramse opp hvilke store kunstnere landet har fostret. Symptomene avspeiles i folks innstilling til kunst. Vi hadde en stortingspresident som etterfulgt av en latter fortalte at han ikke hadde lest en skjønnlitterær bok siden de tvang ham til det på skolen. I en kulturnasjon ville disse fire ting ikke ha forekommet: 1) At en stortingspresident faktisk blottla sin tilkortkommenhet på denne måten. 2) At han lo av det, og dermed viste at han ikke skammet seg. 3) At en som var blitt valgt til stortingspresident ikke hadde lest en eneste skjønnlitterær bok frivillig. 4) At bekjennelsen ikke fikk noen etterspill i pressen.

Siden jeg lever av å skrive bøker, er en viktig del av jobben min å lese. Jeg kan en tilfeldig onsdag bli spurt "hva har du gjort i dag, da, Anne?" Og jeg svarer: "Jeg har lest den siste romanen til Roy Jacobsen." "Hva? I hele dag?" "Ja, dagen gikk med, den. Det tar jo noen timer å lese en roman". "Så heldig du er, Anne, som kan sitte en hel hverdag og lese en bok!"

Jeg har altså unnet meg en luksus, gjort noe unyttig, noe ufruktbart. Kultur tilhører fritid; tid ikke ment for konkret produksjon av noe slag, eller for tjenesteytende arbeid. Folk sier de ikke har tid til å lese, at jeg er "heldig" som har den tiden. Men spør jeg hvor mye de ser på TV, blir svaret gjerne 3-4 timer pr dag, og mye mer i helgene.

Når det gjelder litteratur, er likevel bildet lysere enn fex innen billedkunst, skulptur, videoinstallasjon og moderne ballett, for å nevne noe. Mange leser nå, og de som leser har et enormt fortrinn. Et solid klasseskille er i anmarsj, og skillet går mellom de som føler seg fortrolig med litteratur og annen kunst, og de som ikke gjør det. Fordi kunst utdyper og speiler, og gir en enorm selvinnsikt. En som ikke tar seg tid til å gå inn i opplevelser på andres (kunstneres) premisser, lever kun ett liv: sitt eget. Den som leser og går i teateret, får en mengde livserfaring i tillegg til sin egen. Litteratur og teater har nemlig det til felles at på begge arenaer gestaltes andre liv enn ditt eget. Du kan elske sammen med, lide sammen med, erfare sammen med mennesker som står deg fjernt, både i tid og sted og kjønn og livssituasjon.

Etter at jeg skrev *Berlinerpoplene* opplevde jeg etter et bokarrangement i Oslo at en ung jente tidlig i 20-årene kom bort til meg. Hun var kledd i rosa pusejakke, hadde bar mage med diamant i navlen og var trendy sminket og bijouteri-behengt. Jeg trodde hun var der med moren sin, som hadde truet henne med. Men det var feil antagelse fra min side, hun kom fordi hun hadde lest *Berlinerpoplene*. Og hun sa, med sorgtung røst: "Jeg tenker sånn på Tor, jeg. Åssen det skal gå med ham, lissom..."

Jeg hadde altså fått en 20-årig Oslo-jente til å føle empati med et grisebonde på 56 år fra Byneset utenfor Trondheim. Hun hadde levd og lidd med ham, og var bekymret for hvordan det skulle gå med Tor Neshov videre.

Å oppleve slikt er større enn noen Nobelpris, faktisk! Det viser så tydelig hva kunstneriske uttrykk (her en roman) kan utgjøre for enkeltmennesker, med en styrke som ligner virkelighet.

Jeg var så heldig at jeg fikk oppleve premieren på *Les Misérables*. Og jeg glemmer aldri den magiske stemningen. Victor Hugo fant frem til oss alle, og det gjennom mange andre kunstneriske ledd: musikaliseringen, oversettelsen, iscenesettelsen, tolkningene. For der var han. I salen. Og han rørte oss dypt, gjennom de som fortolket ham i hans ånd. Om det var nyttig som sådan? Overhodet ikke. Og takk og lov for det.

Foto: Olav R. Spilling

Petter Aaslestad, professor i nordisk litteraturvitenskap ved NTNU

"Kunsten får meg til å holde det gående," svarte spontant en venn av meg, på spørsmålet om kunsten gjør nytte. Så triviell og så dyp er kunstens verdi; på behagelig vis holder kunsten døden på avstand, enda en tid, for unge adelsmennesker i Firenze på trettenhundretallet, for Scheherazade noen hundre år senere og for Winnie og oss andre i vår egen tid.

Tekst Petter Aaslestad

I *Tusen og én natt* vil en asiatisk konge beskytte seg mot kvinnelig troløshet. Han beslutter at han hver kveld vil drepe den kvinnen han har hos seg. Men den unge kvinnen Scheherazade redder seg. Hun forteller underholdende historier om *Ali Baba og de førti røverne* og *Sinbad Sjøfareren*. Disse er utformet slik at de alltid krever en fortsettelse. Dermed får Scheherazade kveld etter kveld utsatt sin egen henrettelse. Helt bokstavelig minner denne rammen oss om det livsnødvendige i fortellekunsten: Den makter å utsette døden; - intet mer, men heller intet mindre.

Fra Boccaccios novellesamling *Dekameronen*, fra midten av 1300-tallet kjenner vi en rekke saftige og elegante fortellinger om "dumme menn og troll til kjerringer", som har levd videre opp til vår egen tid. Men også dekameronens fortellinger inngår i en større ramme: En tidlig sommerdag i Firenze i 1348 bestemmer ti unge mennesker seg for å flykte unna den store pesten, som er i ferd med å legge alt øde. De drar ut av byen til et fraflyttet slott hvor de forteller hverandre historier, ti hver dag i ti dager (derav tittelen). Hver av de ti er konge-for-en-dag og har rett til å bestemme fortellingenes temaer og rekkefølge de fortelles i. Når de drar ned igjen til byen, er intet forandret; pestens herjinger er ikke over. Men ved å fortelle historier har de fått tiden til å gå, og holdt døden i sjakk – så lenge det varte.

Winnie i Samuel Becketts skuespill *Deilige dager* (som vi så for noen sesonger siden i Trondheim), sitter fastlåst i første akt, nedsunket i sand til livet, og i annen akt helt opp til halsen. Hun bruker ikke sin tilmålte tid til å forbanne sin elendige situasjon. Isteden spør hun seg selv til stadighet: "Hvordan lød nå disse uforglemmelige vers?" Og hun siterer brokker av de store kunstverk som enda er igjen i erindringen hennes. Bokstavelig talt løfter hun sin ned-sunkne tilstand – så langt det rekker.

"Kunsten får meg til å holde det gående," svarte spontant en venn av meg, på spørsmålet om kunsten gjør nytte. Så triviell og så dyp er kunstens verdi; på behagelig vis holder kunsten døden på avstand, enda en tid, for unge adelsmennesker i Firenze på trettenhundretallet, for Scheherazade noen hundre år senere og for Winnie og oss andre i vår egen tid.

Scheherazades måte å fortelle på i *Tusen og én natt* – hvis vi ser bort fra de konkrete trusler om avkortet liv – er i daglig bruk over hele verden. At det alltid kommer en fortsettelse, er såpeoperaens grunnleggende kjennetegn. Navnet "soap" henspiller på den såpereklamen som rammet inn seriene, fra starten av i amerikansk radio på trettitallet. Kanskje har såpeoperaen som

positiv bieffekt at den holder vanskelige ting på avstand, for en stakket tid? Men målet er atskillig mer håndfast: "kjøp mer såpe!" lyder det enkle budskap.

Med en fryktelig ironi blir plutselig André Bjerkes verselinjer til virkelighet: En god såpeserie er avgjørende for å fremme vår kalosjeindustri! Ironien går enda lenger. Norske myndigheter på eksportfremstøt i utlandet har lenge visst å nyttegjøre seg både av en Ibsen og en Munch. Disse kunstnere som nå er ikoner for det norske statsapparatet, provoserte i sin tid slik at de verken kunne spilles eller vises frem. Ingen beskjemmes over at fryktinngytende samfunnsrefser nå er temmet til å trygge handelsbalansen. Fløyter og gitarer tjener de facto vår produksjon av fødevarer.

Også de store trivielle romanseriene er bygget etter samme grunnregler som såpeoperaene, til glede for forfatteren og alle de som lurar på hvordan det videre går. Men prinsippet om aldri å komme til en avslutning, er gudskjelov ikke gjeldende i all kunst. Amalie Skram ville i sin tid skrive om en ung mann "der henger seg som attenårig student". Hun oppdaget at det var nødvendig å gå mange generasjoner bakover i tid, og møysommelig bygge opp plotet frem til den endelige katastrofen. Den inntreffer først på de siste sidene i fjerde bind i denne store romanserien. Så er da også effekten overveldende når man endelig mot slutten kommer frem til Severins selvmord. Da jeg selv leste *Hellemyrsfolket* som tenåring, sparte jeg de siste sidene til en kveld jeg var alene. Jeg var godt forberedt på de sjelelige rystelser som både hovedperson og leser skulle igjennom, og fant det tryggest å leve ut følelsene i enerom.

Denne "fullendelse" i nytingen av et kunstverk omtalte Aristoteles allerede på 300-tallet før Kristus, i sin fantastiske analyse av den greske tragedien. Tragedien skulle vekke medlidenhet og frykt hos tilskueren, og "bevirke renselse av slike affekter", som det heter i en dansk oversettelse. Denne renselse, katarsis er en lystfølelse. Aristoteles lånte begrepet fra legevitenskapen; i dagens psykiatri er begrepet "avreagering" kanskje det som ligger nærmest grunnbetydningen. Vi oppskakes i tragedien, for deretter å bli befridd for denne uroen. Og dette gir dype lystfølelser. Dermed forstår man også hvorfor - motsatt - det kan bli så ulidelig kjedelig med disse seriene som går og går, uten annet driv enn at vi inviteres til å lure på om person A for en tid vil ende opp med person B eller C. Derimot går vi affektutladet og vel tilfredse fra teateret etter å ha sett Sofokles' kong Oidipus stikke ut sine øyne eller Ibsens Hedda Gabler skyte seg. Etter slike opplevelser lurar ingen på hvordan enke-mannen Jørgen Tesman tedde seg i begravelsen. Vi er affektutladet på en god måte, under forutsetning av at tragedien er bygd opp tilstrekkelig effektivt. Bare å hope opp all verdens elendighet, blir selvsagt ikke annet enn ekkelt.

Kunsten får oss til å glemme døden som venter oss, og i møtet med de store verkene opplever vi en intens lystfølelse, som herder og gir innsikt. Slik omtrent kan kunsten være for den enkelte.

I Cora Sandels *Alberte og Jakob* får Alberte en gang se malerier som en av venninnene i den lille nord-norske byen har malt på kunstskole i Kristiania: "Dette er altså kunst, tenker [Alberte] forvirret, og vet bare at forsvare den vil hun, om også stilltiende, ut fra prinsippet om at det som forarger fruene, sikkert må ha sitt verd" (s 153). Alberte er klok, og gjør seg sine refleksjoner om kunstens samfunnsrolle.

Hvis det kunstneriske uttrykket forarger borgerskapet i den innestengte byen, må det utvilsomt ha sin verdi! Her støtter Alberte seg på en solid tradisjon i det nittende og tjuende århundrets kunstforståelse. Bohemens absint, frie seksualitet, anarkisme og flanereri var ytre markører som forarget både fruer og herrer, og tjente som en inngang til kunstnerens atakkering av tradisjonell virkelighetsfremstilling. Senere gikk det som det så ofte går i kunsten: deres annerledes måte å se verden på, som impresjonismen og kubismen var uttrykk for, ble – da forargelsen la seg – integrert også i the establishments forståelse av god kunst.

Under den perioden som satte "problemer under debatt", slik det het i realismens tid i det nittende århundret, ble det i kunsten opponert mot kvinnens underordnede stilling, embetsstandens udugelighet, det hyklerske presteskaper og det åndsforlatte skolesystemet. Christians Krohgs maleri, *Albertine i politilægens venteværelse* ble beslaglagt, men var likevel en medvirkende årsak til at offentlig prostitusjon ble forbudt i Norge. Og latinens stilling i Norge hadde nok vært en annen om ikke Kielland hadde latt stakars lille Marius utånde under opprampingen av latinske bøyingsmønstre. Uten kunstens medvirkning ville mye av den progressive samfunnsutviklingen i vårt land rett og slett ikke ha funnet sted. Intet var tilsynelatende for stort eller for lite. Hver gang Bjørnson hører om en klok kone i Amerika som har funnet opp en ny brystsalve, så skriver han et skuespill om det, rajerte Hamsun, som på det tidspunkt sverget til blodets hvisken og berpipenes bønn som de sterkeste kilder til lystoppnåelse. Og man kan jo forstå ham!

Det er nok av krefter som vil gjøre kunst til ritual for dannede mennesker eller til kommersiell tidtrøyte – og det er nok av kunstnere som er fornøyd med å gjenta gamle, stivnede sannheter og sole seg i beundringen fra et tåpelig publikum. Vakkert da, at – i skrivende stund - drømmefabrikken Hollywood er kommet på banen med kontroversielle filmer som utfordrer de gjengse forståelser både av dagens Midt-Østen-konflikter og femtitallet McCarthysisme. Den vestlige verden trues i dag av ledere som innskrenker våre grunnleggende demokratiske rettigheter. Men samtidig holder denne verden seg stadig også med kunstnere som utforsker "det gode, det sanne og det skjønne", slik kunstnere alltid har gjort; til udelte glede – og lyst - for mange av oss.

Foto: GT Nergård

Forestillingen *Kristin Lavransdatter* ble spilt 57 ganger på Hovedscenen i 2005

Norsk skuespillerforbund

Norsk skuespillerforbund (NSF) på Trøndelag Teater er et uavhengig forbund hvor alle som til enhver tid er med i ensemblet kan delta på kretsmøtene. På Trøndelag Teater er det Ingrid Bergstrøm, Pål Christian Eggen og Øyvind Brandtzæg som er tillitsvalgt. Deres oppgaver er å ivareta skuespillernes interesser og å være et bindeledd mellom ensemblet og ledelsen ved teatret. I tillegg til kunstneriske spørsmål som angår ensemblet og bruken av dette, er det tariffsaker som utgjør hovedvekten av det som diskuteres. På kretsmøtene kan man få informasjon om hva som skjer i teatrets andre fora som styret, kunstnerisk råd, hovedtillitsmannsutvalget og AMU.

Fagforbundet

Fagforbundet avd. 104 Trøndelag Teater-tekniske fagforening (TTF) organiserer teknisk og administrativt personale ved Trøndelag Teater. Medlemstallet er for tiden 82. TTF samarbeider nært med de andre teatertekniske foreningene i landet gjennom landsamlinger og en felles tillitsvalgt for hele den delen som er tilsluttet forbundet.

TTF har som oppgave å passe på at gjeldene tariffavtale, Arbeidsmiljøloven og Hovedavtalen mellom NAVO og LO blir overholdt. Andre lover og regler for arbeidslivet blir også iaktatt. TTF arbeider med å motivere de ansatte til å ta fagbrev/utdannelse innen sitt yrke ved teatret, der det er behov for det. Dette ser vi på som viktig for det enkelte medlem og Trøndelag Teater generelt. TTF har et godt samarbeid med ledelsen.

Fagforbundet avd. 104 Trøndelag Teater-tekniske fagforening styre i 2005 besto av Grete Yri Auestad, Mikael Gullikstad, Ingeborg Hopshaug, Jomar Johansen, Marit Soknes Øiamo og Torleif Kaspersen.

Arbeidsmiljøutvalget

Arbeidsmiljøutvalget (AMU) ved Trøndelag Teater har som hovedoppgave å se til at arbeidet med helse, miljø og sikkerhet blir ivarettatt og tilrettelagt på en best mulig måte for alle ansatte.

AMU hadde i 2005 følgende sammensetning: Leder: driftssjef Mari Østgaard. Medlemmer: direktør Berit Tiller, produksjonsteknisk sjef Trygve Olsen, renholdsleder Grete Yri Auestad, skuespiller Helga Wendelborg og sufflør Ells-Beth Lyse. Sistnevnte er også hovedverneombud.

Øvrige verneombud: skuespiller Kine Bendixen, smed Willy Brevik, markeds-konsulent Geir Schönberg og avdelingsleder lysavdeling Jan-Emil Indergaard. Disse møter ikke vanligvis på AMU møtene. Bedriftshelsetjenesten Hjelp 24 har møtt på møtene som observatør.

Det ble i 2005 avholdt fire møter. Sentrale tema har vært, og vil også i framtiden være; Livsfasepolitikk/seniorpolitikk, gjennomgang og vedlikehold av I/A avtalen, røykeloven, bedriftshelsetjenesten og ikke minst forebyggende arbeid og informasjon. Det er et mål å være mest mulig i forkant av aktuelle problemer. Det er også en prioritert oppgave for AMU å tilrettelegge HMS-arbeidet på teateret.

Teatrets Venner

Teatrets Venner er publikumsforeningen ved Trøndelag Teater, og har eksistert siden 1939. Foreningen er landets største i sitt slag, og hadde 1022 medlemmer (hvorav 19 bedriftsmedlemmer) ved utgangen av 2005. Formålet er å fremme interessen for scenisk kunst og å støtte opp om Trøndelag Teaters arbeid. Det blir distribuert plakater i omlag 140 selveide plakattrammer. Det er opprettet et garantifond som teatret kan bruke for å ta inn gjestespill man ellers ikke har råd til, og foreningen eier også fire leiligheter som stilles til rådighet for teatret til bruk for skuespillere og instruktører. Medlemsbladet *På Første Rad* distribueres til alle medlemmer og ansatte ved teatret fire ganger i året. Teatrets Venner har opp gjennom årene også vært en betydelig økonomisk bidragsyter til teatret, både gjennom større pengegaver og kunst/utsmykning.

Hvert år deler foreningen ut en kunstnerisk pris og et stipend. Den kunstneriske prisen for 2005 ble tildelt skuespiller Janne Kokkin for rollen som i "Geita – eller hvem er Sylvia". Prisen består av statuette "Pas de deux i manesjen" av Tone Thiis Schjetne, som Teatrets Venner har enerett til. Prisen ble delt ut under et stort vennearrangement 26. november.

Stipendet for 2005 ble tildelt parykkmaker Anne Wickstrøm, og skal gå til videre faglig utvikling.

Foto: GT Nergård

Terje Strømdahl (Martin) og Janne Kokkin (Stevie) i *Geita - eller hvem er Sylvia*

Foto: Harald Seetherøy

Rannei Grenne som Ronja i *Ronja Røverdatter*

Foto: GT Nergård

Foto: Morten Ølamo

Hildegunn Eggen i tillelrollen i *Lilli Valentin*

Musikernes fellesorganisasjon

Musikalsk leder, sufflører og inspisienter ved Trøndelag Teater er tilsluttet Musikernes Fellesorganisasjon (MFO).

Musikalsk leder er ansvarlig for at det musikalske ved teatret alltid holder høyest mulig standard.

Suffløren utfører suffli på bokmål, nynorsk, diverse dialekter og sang. I tillegg er suffløren språkkonsulent og noterer alle arrangementer og intensjoner, oppdaterer kjøremanus til lys og lyd, gir signaler som trengs til lys, lyd, tak og skuespillere. Det er en fordel å ha godt språkøre, være musikalsk og kunne lese partitur. Suffløren arbeider delt dagsverk. Inspisienten er administrasjonens kommunikasjonsledd i produksjonen.

Inspisientene har ansvaret for den praktiske gjennomføringen av prøven, samt avviklingsansvaret for forestillingen.

Stipend

Trøndelag Teaters reise- og utviklingsstipend ble tildelt Ragnhild Ward Bugten, maskeavdelingen og Eivind Myren, lysavdelingen.

Gunvor Evjens fond ble tildelt skuespiller Trond-Ove Skrødal.

Kunstnerisk råd 2004

Det ble avholdt elleve rådsmøter i 2005. Ingen var på valg, og rådet fortsatte med disse medlemmene: teatersjef Otto Homlung, dramaturg Per Ananiassen, skuespillerne Ola G. Furuseth, Tone Mostrøm og Trond Ove Skrødal. Vararepresentanter var Ingrid Bergstrøm og Are J. Rødsand. Skuespillermedlemmene og dramaturg besøkte Stockholms teaterverden i måneds-skiftet april-mai. Etter besøk i dramaturgiatet på Kungliga Dramatiska Teatern (Dramaten) så vi *Kabaret Underordning* av Suzanne Osten på Stadsteatern. Siden gikk det slag i slag med Shakespeares *Kjøpmannen i Venedig* i Mats Eks regi på Dramaten, *Lik som män* av Ole Bornedal på Vasa Teatern, *The Total Fucking Death Experience* av Kia Berglund og ensemblet på Teater Giljotin og *Min middag med Johan* av vår vert på Dramaten, Lucas Svensson.

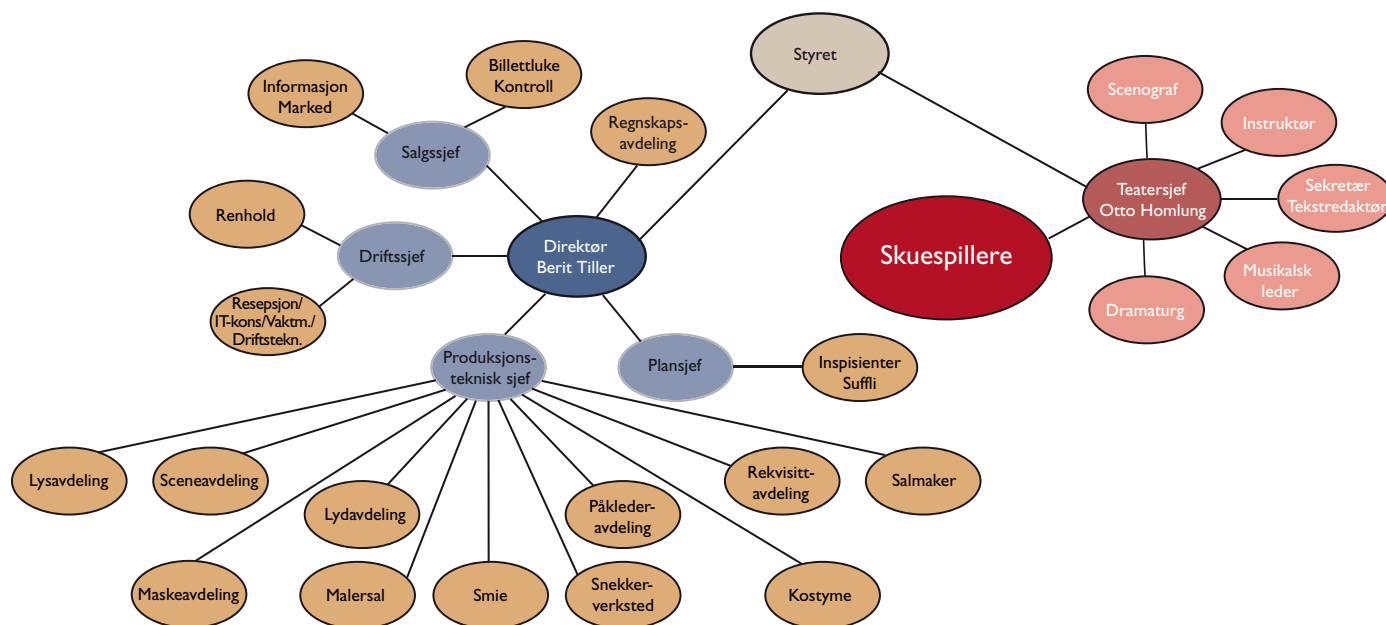
Kunstnerisk råd er instituert i tariffavtalen som et rådgivende organ for teatersjefen.

Utenomteatrale aktiviteter

Et årvisst vartegn på teatret er Åpent Hus. Teatret inviterer barn og voksne til å ta en titt bak kulissene. Alle verksteder er bemannet og det arrangeres aktiviteter for store og små. I 2005 ble Åpent Hus avholdt 2. april, godt besøkt av fornøyde publikummere. Ansatte stilte frivillig opp ved forberedelser og gjennomføring av tilstelningen. Kantine og café var åpne for servering.

Bedriftsidrettslaget er avviklet. Men vi har trimrom i kjelleren. Og flere av de ansatte driver individuell idrett. Teatrets julegave var økonomisk støtte til fysisk aktivitet i 2004 – svømming, trimming, helsestudio eller hva man måtte foretrekke. Dette ble videreført 2005.

Organisasjonskart

Trøndelag Teaters organisasjon

I styrets beretning står det at vi utfører 154 årsverk ved Trøndelag Teater. Dette forteller bare halve sannheten, og knapt nok det. I 2005 var det faktisk 421 personer på vår lønnsliste. Det er ca 110 av disse som er såkalt fast ansatte. Og disse utgjør basisorganisasjonen, fordelt på både kunstnerisk og teknisk/administrativt personale. I tillegg har vi 309 personer på kortere eller lengre engasjementer.

I løpet av et år har vi engasjert minst et femtitalles ulike yrkesgrupper. I tillegg til de drøyt 20 yrkeskategoriene som er listet opp på motstående, side kan vi for eksempel nevne; koreografer, scenografer, instruktører, dansere, sangere, statister, sangpedagoger og språkkonsulenter. Vi engasjerer musikere på nær sagt alle typer instrumenter, komponister, arrangører og noteskrivere. Mange i vår bransje kan smykke seg med tittelen designere. Dette gjelder kostyme, lys, lyd og grafiske fag. Vi bruker som oftes profesjonelle fotografer og animatører. Innenfor dramaturgiatet supplerer vi med dramatikere, oversettere og dialektspesialister. Administrasjonen kjøper tjenester fra reklamebyråer etter behov, IT-ekspertise, revisor, jurister og organisasjonspsykolog. Det er nesten ikke den oppgave vi ikke kan utføre ved hjelp av noen på vår lønnsliste. Det måtte være om en dekorasjon på scenen virkelig trengte innlagt vann.

Rørleggeren er ikke fast inne i våre lønnsbudsjetter. Men vi løser det på vår måte. Da forestillingen *Revisoren* krevde et vannklosett på scenen ble lydavdelingen mobilisert! Klosettskålen ordnet sceneavdelingen og vannlyden ble lagt på lydbånd – eller som vi kaller det - kontentum. Vi skal ikke gå i detalj når det gjelder lydavdelingens fremgangsmåte.

Vi er på Trøndelag Teater så heldige at vi har et stort, flott og funksjonelt hus på over 16 000 kvm. Det krever vedlikehold, og da er eksterne rørleggere innom i ny og ne. I vedlikehold av huset har vi selvfølgelig behov både for taktekkere og vareleveranser av alle slag. Bygget er nå snart 10 år gammelt. Det gir oss store utfordringer i forhold til reinvesteringsbehov i sceneteknisk utstyr. Dette gjelder blant annet scenerigg og lysteknisk utstyr. Vi har stipulert kostnaden til ca 30 millioner over tre år og bedt om en dialog med våre eiere om dette.

Vi driver kantine og restaurant. Kort sagt er vi et lite samfunn i samfunnet, med en svært mangefasettert virksomhet. Det gjør arbeidsplassen både utfordrende og krevende. Vi har ansatte med svært ulik bakgrunn. Dette gjelder både realkompetanse og formalkompetanse. Ledelsesverktøy og personalpolitikk kan ikke innstilles i forhold til en homogen gruppe, men må differensieres. Vi er i internasjonal sammenheng, ett av få "fullskala produserende teatre". Det vil si at vi lager det vi trenger selv i eget hus. Motsatsen er slik teatre i London i hovedsak er organisert. Teatrene disponerer stort sett bare sal, scene og garderobes. For eksempel tar store felles systemer seg av kostymene, og egne lyd- og lysfirma tar på seg oppdrag til flere teatre. De kommer gjerne med ferdige konsepter på forhånd, gjør jobben på kort tid og drar til neste scene.

I Trondheim er vi nesten avhengige av den norske modellen, da fellesverksteder ikke ville hatt nok kunder. Fordelen for oss som arbeider her er at vi får prøve oss på forskjellige oppgaver og at det er få jobber det går rutine i. Ingen jobb er for liten – ingen jobb er for stor.

Personalet

pr. 31.12.2005

Teatersjef

Homlung, Otto, åremål

Direktør

Tiller, Berit

Skuespillere

Bendixen, Kine
Bergstrøm, Ingrid
Berntsen, Jan Erik
Brandtzæg, Øyvind
Brenna, Harald
Eggen, Hildegunn
Eggen, Pål Christian, engasjert
Esp, Jakob Margido
Fearnley, John Yngvar
Furuseth, Ola G., engasjert
Henriksen, Cici, engasjert
Hivju, Kristofer, engasjert
Frostad, Jan
Jacobsen, Mona
Kokkin, Janne
Meløy, Marianne,
Mostrau, Tone,
Munch Stamsø, Trond Peter, permisjon
Nielsen, Hans Petter, engasjert
Nordberg, Grethe, permisjon
Ottesen, Helle
Reitan, Arne O.
Reiten, Torgeir, engasjert
Rødsand, Are J., engasjert
Rønning, Hallbjørn
Skrødal, Trond-Ove
Stolp, Marte, engasjert
Strømdahl, Wenche
Sølvberg, Ragnhild
Wendelborg, Helga

Annet kunstnerisk personale

Gafseth, Ivar, musikalsk leder
Solbakken, Per Kristian, scenograf

Administrasjon

Ananiassen, Per, dramaturg, åremål
Bye, Kari, resepsjonist
Egseth, Kjell, plansjef
Gartland, Knut, IT-ansvarlig
Helstad, Grethe, kontorleder
Olsen, Trygve, produksjonsteknisk sjef
Refsnes, Jan, økonomikonsulent
Rokseth, Arne, driftstekniker, permisjon
Ruud, Merete Haugen, regnskapsleder
Selmer, May, tekstredaktør
Østgaard, Mari, driftsjef

Salg/informasjon

Dyrseth, Bente, salgssjef
Grønlie, Sissel, salgs- og
informasjonsmedarbeider
Schønberg, Geir, markeds-konsulent
Strand, Heidi, salgs- og markeds-
medarbeider

Billettselgere/teatervert

Danielsen, Trine, teatervert
Gundersen, Birgit, billettseiger
Haugen, Trine, billettseiger
Haugen, Wenche, billettseiger
Henriksen, Turid, teatervert
Risstad, Unni, teatervert
Rygh, Randi, billettseiger

Rødsjø, Wenche, billettseiger/teatervert
Teigland, Inger, leder

Snekkerverksted

Buseth, Egil
Enmo, Eldar, leder
Rui, Olav

Malersal

Gundersen, Anita,
Evensen, Marit, vikar
Normann, Britt
Skipnes, Toril, leder

Møbeltapetserverksted

Talsnes, Turid

Systue

Handberg, Turid
Jakobsen, Irene
Malvik, Manda, leder
Vinsnesbakk, Kari
Øiamo, Marit Soknes
Aas, Margit

Maskeavdelingen

Bugten, Ragnhild Ward, leder
Hopshaug, Ingeborg
Lisø, Else
Rønning, Bjørg Kristin
Svensli, Rolf
Togstad, Maren, lærling
Wickstrøm, Anne

Scene

Abelsen, Trond
Bengtsson, Jan Petri
Bergmann, Gudmundur
Braa, Stein Olav
Didrichsen, Svend Martin
Johansen, Jomar
Johansen, Per Arne
Langørgen, Ove, scenemester
Nielsen, Jan-Erik, scenemester
Skaug, Trond

Inspisienter

Gafseth, Randi Andersen
Johansen, Erik
Olufsen, Bjørn
Aarbu, Nils Johan

Rekvisitører

Bjørnsen, Turid, leder
Høyem, Espen
Nergaard, Kai Richard
Østergreen, Elisabeth A.K.

Vaktmestre

Bye, Alf
Rehaug, Tone

Påkledere

Bjørhusdal, Trine
Knudsen, Sara, leder
Winum, Ruth

Smed

Brevik, Willy

Lydavdeling

Gullikstad, Mikael
Høyenes, Jan Magne
Indergaard, Jan-Emil, leder
Schille, Anders

Sufflører

Lyse, Ells Beth
Aaker, Gerd
Aasgård, Ann Eli

Lysavdeling

Fosseide, Harald
Geving, Tommy
Husmo, Stig
Indgul, Roger,
Lundstrøm, Sivert, permisjon
Myren, Eivind, lysmester
Nordgaard, Gøril
Telstad, Steffen Isak

Renhold

Auestad, Grete Yri, leder
Engen, Grete
Mostad, Margit
Strand, Anne
Søfteland, Liv, vikar

Styret

pr. 31.12.2005

Medlemmer:

(for staten)
Marvin Wiseth, leder
Inger Lise Gjerv
Leif Bjerkan
Anne Kathrine Slungård
Geirmund Lykke
Terje Roll Danielsen

(for fylkeskommunen)
Tore Sandvik

(for kommunen)
Rita Ottervik, nestleder

(ansattrepresentanter)
Hallbjørn Rønning
Janne Kokkin
Sissel Grønlie

Varamedlemmer:

(for staten)
Berit Rian
Grete N. Haug

(for fylkeskommunen)
Yngve Brox

(for kommunen)
Frank Jenssen

(ansattrepresentanter)

Nils-Johan Aarbu
Mikael Gullikstad
Sara Knudsen

Repertoar 2005

HOVEDSCENEN

An-Magritt

et musikkspill av Edvard Normann Rønning og Henning Sommerro fritt etter Johan Falkbergets Nattens brød

Regi:	Marit Moum Aune
Scenografi/lysdesign:	Kristin Bredal
Kostymer:	Ingrid Nylander
Koreografi:	Gunvor Winge
Musikalsk leder:	Lars Olav Berg
Lyddesign:	Anders Schille
Masker:	Ingeborg Hopshaug
Sanginnstudering:	Anne Kleivset

An-Magritt:	Ingrid Bergstrøm
An-Magritt understudy:	Marte Stolp
Bjelke/Lensmannen:	Jan Erik Berntsen
Mads Lutendrank/knekt:	Øyvind Brandtzæg
Kiempen:	Harald Benna
Kolfogden:	John Yngvar Fearnley
Herr Jens/kjorkar:	Ola G. Furuseth
Johannes:	Stephen Brandt-Hansen
Lort-Nils mfl:	Trond Dagsland Hølgersen
Hest Hans mfl:	Erik André Hvidsten
Fjøstausa:	Tone Mostrau
Jürgen:	Trond Peter Stamsø Munch
Fotposten mfl:	Hans Petter Nilsen
Skriveren mfl:	Erik Rulin

Hytteskriver/ Seineur Lith/Angell:	Hallbjørn Rønning
Mærra Per mfl:	Bjørn Sandberg
Per Klagebrev/knekt:	Trond-Ove Skrødal
Fru Bjelke:	Marte Stolp
Fru Bjelke understudy:	Kristin Rustad Høiseith
Eva:	Astrid Gabrielsen Slind/Amanda

Øvrige medvirkende:	Kvakland/Hanne Løkberg Riege Kristian Sæterhaug, Erik Kjærvik, Simen Johannessen og Leiv Arne Kjøllmoen
I orkesteret:	Lars Olav Berg, Morten Huuse, Kåre Kolve, Eirik Hegdal, Torgeir Andresen, Thomas Carstensen, Erlend Eide, Stig F. Aarskog, Åsmund Flaten, Bjørn Willadsen, Mattis Kleppen, Kjetil Sandnes, Trond Kopperud, Ernst-Wiggo Sandbakk, Kristin Rustad Høiseith, Cecilie Karlsen

Premiere:	4. november 2004
Antall forestillinger:	47 i 2004, 25 i 2005

Ronja Røverdatter

av Astrid Lindgren. Oversatt av Jo Tenfjord, dramatisert av Jon Tombre og Per Ananiassen

Regi:	Jon Tombre
Scenografi og kostymer:	Katrine Tolo
Musikk:	Hans Magnus Ryan
Masker:	Rolf Svensli
Lyddesign:	Mikael Gullikstad
Lysdesign:	Eivind Myren
Dramaturg:	Per Ananiassen

Ronja:	Rannei Grenne/Madeleine Nilsen
Birk:	Børge Bruteig/Bård Flaarønning
Mattis:	Ola G. Furuseth
Louvis:	Tone Mostrau
Skalle-Per:	Helle Ottesen
Borka:	Hallbjørn Rønning
Undis:	Mona Jacobsen
Vesle-Klippen:	Harald Brenna
Mattisrøvere:	Stian Hovland Pedersen, Øivind Brandtzæg, Hans Petter Nilsen

Borkarøvere/huldretusser/ mørketroll/grådverger/ futeknekter:	Ragnhild Sølvsberg, Helga Wendel- borg, Jakob Margido Esp, Jan Erik Berntsen, Kine Bendixen
Premiere:	4. mars 2005
Antall forestillinger:	59

Kristin Lavransdatter

Etter en romantrilogi av Sigrid Undset

Regi:	Bentein Baardson
Scenografi:	Bård Lie Thorbjørnsen
Dramaturg:	Bodil Kvamme
Kostymer:	Milja Salovaara
Lysdesign:	Torkel Skjærven
Lyddesign:	Mikael Gullikstad
Masker:	Bjørn Skutle og Maren Togstad

Med:	
Den eldre Kristin:	Mona Jacobsen
Kristin Lavransdatter:	Tone Mostrau
Erlend Nikulaussøn:	Kristofer Hivju
Simon Darre:	Pål Christian Eggen
Lavrans Bjørgulfsson:	Hallbjørn Rønning
Ragnfrid Ivarsdatter:	Wenche Strømdahl
Ramborg Lavransdatter:	Cici Henriksen
Broder Edvin:	Harald Brenna
Fru Åshild:	Ragnhild Sølvsberg

Bjørn Gunnarsson/ Sira Solmund:	Jan Erik Berntsen
Ulv Haldorsson:	Torgeir Reiten
Eline Ormsdatter/Sunniva:	Janne Kokkin
Munan Bårdsson/Biskop Hallvard:	Trond-Ove Skrødal
Bård Peterssøn/ Kong Magnus:	Jan Frostad
Nåkkve Erlendsson:	Are J. Rødsand
Ingebjørg Filippusdatter/ Jartrud:	Evy Kassest Røsten
Ellers medvirket:	Hans Nordø, Marja Skogland, Julia Midtgård, Hilde Drevsjømoen, Endre Skjåk, Endre Volden, Eivind Haugland, Bård Flaarønning og Oliver Frostad Udbye og Petter Bjørhusdal Oosethof

Premiere:	15. september 2005
Antall forestillinger:	57

Revisoren

av Nikolaj Gogol, oversatt av Geir Kjetsaa

Regi/bearbeidelse:	Yngve Sundvor
Scenografi/kostymer:	Even Børsum
Musikk:	Ivar Gafseth
Lysdesign:	Eivind Myren
Lyddesign:	Jan-Emil Indergaard
Masker:	Rolf Svensli og Ann Kristin Høvik

Med:	
Ordfører Anton Antonsen:	Trond Høvik
Anna Antonsen:	Hildegunn Eggen
Maja Antonsen:	Marte Stolp
Lukas Krypesén:	Are J. Rødsand
Arthur Shtank-Tabbe:	Trond-Ove Skrødal
Aril-Fillip Dvale:	Kristofer Hivju
Frank Ehring:	Jan Erik Berntsen
Per Ivar Teitan:	Jakob Margido Esp
Per Ivar Leitan:	Arne O. Reitan
Ivar Falsk-Aleksandersen:	Øyvind Brandtzæg
Baby, hans elskerinne:	Cici Henriksen
Stefan Teppe:	Hans Petter Nilsen
Abraham Kneseth:	Ivar Nergaard
Mama:	Kine Bendixen/Janne Kokkin
Lee Hazelwood:	Ivar Gafseth
Premiere:	25. november 2005
Antall forestillinger:	18

Foto: Knut Bry

Ingrid Bergstrøm alias An-Magritt

Foto: Harald Sæterøy

Helle Ottesen (Skalle-Per) og Ola G. Furuseth (Mattis) i Ronja Røverdatter

Foto: G.T. Nergård

Tone Mostrau (Kristin Lavransdatter) og Kristofer Hivju (Erlend Nikulaussøn) i Kristin Lavransdatter

Foto: Lasse Berre

Marte Stolp (Maja Antonsen), Øyvind Brandtzæg (Ivar Falsk-Aleksandersen) og Hildegunn Eggen (Anna Antonsen) i Revisoren

Foto: Marianne Bjørnsen
Hildegunn Eggen (Lilli Valentin)

Det e hardt å være to

Manus:	Iren Reppen
Regi:	Hanne Tømta og Erik Ulfsby
Koreografi:	Niklas Gundersen
Musikk:	Svein Gundersen
Musikere:	Gjermund Silset/Trond Viggo Solås/ Børge Pettersen Øverleir/Ture Janson/Einar Thorbjørnsen/Arnfinn Bergrabb/Morten Michelsen
Med:	Iren Reppen og Lars Jacob Holm
Gjestespill fra:	Det e hardt produksjoner
Antall forestillinger:	4

GAMLE SCENE

Sigyn frå Nøkkjølia

dramatisert av Otto Homlung etter romanene Nøkkjølia og Sigyn av Olav Duun

Regi:	Otto Homlung
Scenografi/kostymedesign:	Christian Egemar
Musikk:	Henning Sommerro
Koreografi:	Anderz Døving
Lysdesign:	Eivind Myren
Masker:	Gerd Sagen
Med:	Elisabeth Matheson, Sverre Solberg, Maria Bock, Lillian Lydersen og Tor Wibe
Gjestespill fra:	Nord-Trøndelag Teater
Antall forestillinger:	6

Foto: Harald Sæviøy
Ingrid Bergstrøm, Hans Petter Nilsen og Ivar
Nergaard i Norge, Midt-Norge

Undset

av Otto Homlung og Tine Thomassen

Regi:	Otto Homlung
Scenografi:	Bård Thorbjørnsen
Musikk:	Ketil Bjørnstad
Lysdesign:	Roger Indgul
Masker:	Helge Bjørnå
Med:	
Sigrud Undset:	Ellen Horn
Trondheimspremiere:	15. februar 2005
Antall forestillinger:	20

Lilli Valentin

av Willy Russell, oversatt av Arthur Arntzen/Arvid Hansen.
Trøndersk bearbeidelse Hildegunn Eggen/Otto Homlung

Regi:	Otto Homlung
Scenografi/kostyme:	Per Kristian Solbakken
Lysdesign:	Eivind Myren
Lyddesign:	Jan-Emil Indergaard
Masker:	Björg Kristin Rønning
Med:	
Lilli:	Hildegunn Eggen
Trondheimspremiere:	6. april 2005
Antall forestillinger:	47

Foto: Harald Sæviøy
Are J. Rødsand (Peter) og Ingrid Bergstrøm
(Tiffany) i Reality - Danny Crowe Show

Foto: GT Nergård
Terje Strømdahl (Martin) og Janne Kokkin
(Stevie) i Geita - eller hvem er Sylvia

Norge, Midt-Norge

Et musikalsk og dramatisk verk av Marianne Meløy og Stian Hovland Pedersen og Trygve Brøske

Regi:	Kjersti Haugen
Scenografi:	Per Kristian Solbakken
Musikalsk leder:	Trygve Brøske og Åsmund Flaten
Lysdesign:	Stig Husmo
Lyddesign:	Jan Magne Høyenes
Masker:	Anne Wickstrøm

Med:	Ingrid Bergstrøm, Øyvind Brandtzæg, Marianne Meløy, Ivar Nergaard, Hans Petter Nilsen og Stian Hovland Pedersen
------	--

Orkestret:	Trygve Brøske, Åsmund Flaten, Erlend Smalås, Andreas Aase, Trond Kopperud, Magnus Forsberg og Hans Christian Frønes
------------	--

Urpremiere:	1. september 2005
Antall forestillinger:	55

Skaun Artikalleri

Regi:	Egil Johansen
Musikere:	Stein Nilsen, Rune Berglund og Einar Mellingseter

Med:	Jon Lyngstad, Finn O. Fosmo, Ole Magnar Morken og Aashild Grønning
------	---

Gjestespill fra:	Skaun Artikalleri
Antall forestillinger:	2

STUDIOSCENEN

Reality - Danny Crowe Show

av David Farr

Regi:	Harry Guttormsen
Scenografi/kostymer:	Arne Nøst
Musikk:	Andreas Aase
Lysdesign:	Eivind Myren
Lyd:	Anders Schille
Masker:	Rolf Svensli

Med:	
Tiffany:	Ingrid Bergstrøm
Lynette:	Marianne Meløy
Roger:	Arne O. Reitan
Peter:	Are J. Rødsand
Miles:	Trond-Ove Skrødal
Magda:	Wenche Strømdahl
Premiere:	9. februar 2005
Antall forestillinger:	40

Geita - eller hvem er Sylvia

av Edward Albee

Regi/oversettelse:	Carl Jørgen Kjøning
Scenografi/kostymer:	Pekka Ojamaa
Musikk:	Åsmund Feidje
Lysdesign:	Morten Reinan
Masker:	Björg Kristin Rønning

Med:	
Stevie:	Janne Kokkin
Martin:	Terje Strømdahl
Ross:	Jan Frostad
Billy:	Are J. Rødsand
Premiere:	20. april 2005
Antall forestillinger:	41

Ola G. Furuseth og Marte Stolp i *En gorilla søker hjem*

En gorilla søker hjem

av Jo Strømgren

Regi/scenografi/kostymer: Jo Strømgren
 Lysdesign: Tommy Geving
 Lyddesign: Jan-Emil Indergaard
 Masker: Ragnhild Ward Bugten

Med: _____
 Dama: Marte Stolp
 Mannen: Ola G. Furuseth
 Premiere: 25. august 2005
 Antall forestillinger: 38

Rasende rebeller og andre reddharer

-basert på Stig Claessons historier

Idé: Anne Marit Sæther
 Manus: Regissør og utøvere i samarbeid
 Regi: Niels Peter Underland
 Scenografi: Gilles Berger
 Kostymer: Ellen Karin Mæhlum
 Dukker: Tatjana Zaitzow
 Lysdesign: Gilles Berger/Tommy Geving
 Dramaturg: Lise Hovik

Med: Anne Marit Sæther, Loan TP Hoang, Stian Hovland Pedersen
 Musikere: Martin Smidt, Lars Hilde, Sigrid Stang, Anne Lise Fagerli, Trygve Bröske, Jostein Ansnes, Jon Krogstad
 Urpremiere 17. november 2005
 Samarbeidsproduksjon: Cirka Teater
 Antall forestillinger: 51

Barabaig

En danse- og akrobatikkforestilling

Manus: Bjørn-Erik Hanssen
 Regi/dramaturgi: Elin Hassel
 Med: Dansere fra Tumaini Group
 Gjestespill: Tumaini Group Tanzania
 Antall forestillinger: 5

TEATERKJELLEREN

Danselaboratoriet

Danselaboratoriet er en community dance-gruppe som er initiert av Inclusive Dance Company

Dansens Dag: 29. april 2005
 Gjestespill fra: Inclusive Dance Company
 Antall forestillinger: 2

Opera 3

Tre operaer i en forestilling av og med studenter ved NTNU
 Intitutt for musikk

Regi: Rita Abrahamsen
 Samarbeid med: NTNU
 Antall forestillinger: 5

Eventyrstund for barn

Skuespillere fra Trøndelag Teater leser historier for barna
 Antall lørdager: 12

Stian Hovland Pedersen, Anne Marit Sæther og Loan TP Hoang i *Rasende rebeller og andre reddharer*

Ivar Gafseth, Hallbjørn Rønning og Jan Erik Berntsen i *En time uten sex*

Mona Jacobsen (Vera), Marianne Meløy (Gloria) og Helle Ottesen (Lillebitten) i *Bare må ha det*

THEATERCAFÉEN

En time uten sex

-nå i forlenget og forsterket utgave

Med: Hallbjørn Rønning, Ivar Gafseth og Jan Erik Berntsen
 Gjestespill: Rønning, Gafseth og Berntsen
 Premiere: 30. mars
 Antall forestillinger: 20

Lørdagscafé

En liten formiddagstime med variert innhold og servering.
 Antall lørdager: 18

Lørdagsuniversitetet

Samarbeid med NTNU _____
 Antall lørdager: 8

Bare må ha det

- et LYSTspill av Anne B. Ragde

Regi: Helle Ottesen, Mona Jacobsen, Marianne Meløy, Anne B. Ragde og Otto Homlung
 Scenografi og kostymer: Per Kristian Solbakken
 Masker: Ingeborg Hopshaug
 Lys: Tommy Geving
 Lyd: Anders Schille

Med: Helle Ottesen, Mona Jacobsen og Marianne Meløy

Urpremiere: 6. januar 2006
 Antall forestillinger: 3 prøveforestillinger i 2005

TURNÉ / GJESTESPILL FRA TRØNDELAG TEATER

Purpur og gull

av Hans-Magnus Ystgaard

Sangtekster/musikk: Åge Aleksandersen
 Musikkarrangementer: Åsmund Flaten/Andreas Aase
 Musikals ansvarlig: Åsmund Flaten
 Regi: Catrine Telle
 Regiassistent: Erik Schøyen
 Scenografi/kostymer: Lisbeth Narud
 Lysdesign: Sivert Lundstrøm
 Lyddesign: Jan Magne Høyenes
 Masker: Ragnhild Ward Bugten

Artisten: Bjarne Brøndbo
 Inger: Helle Ottesen
 Kjell: Harald Brenna
 Gunnhild: Ingrid Bergstrøm
 Petter: Øyving Brandtzæg
 I orkesteret: Åsmund Flaten, Morten Huuse, Andreas Aase, Skjalg Raaen, Erik Øyen, Kjetil Sandnes, Tom Kenneth Alte, Freddy Bolsø
 Urpremiere: 29. januar 2004
 Antall forestillinger: 10 på Det Norske Teater i 2005
131 i 2004, (inklusive 28 forestillinger på Hovedscenen)

And the winner is

Regi: Grethe Nordberg og Erik Schøyen
 Samarbeid med: NTNU - Ungdomsteaterprosjektet
 Antall forestillinger: 4

André Bjerkes dikt er gjengitt med tillatelse fra Aschehoug Forlag

På årsberetningens bakside er det benyttet et foto av Olav Christopher Jenssens utsmykking i teaterfoyeren.
"Akryl på vegg" 1997. © Olav Christopher Jenssen / BONO 2006. Fotograf Vegard Eggen.

Ansvarlig utgiver og tekst: direktør Berit Tiller, Trøndelag Teater
Regnskapsoppsett: regnskapsleder Merete Haugen Ruud, Trøndelag Teater
Grafisk formgivning: salgs- og markedsmedarbeider Heidi Strand, Trøndelag Teater
Tekstredaktør: May Selmer, Trøndelag Teater

Trykk: Skipnes AS

Samarbeidspartner: telenor

TRØNDELAG TEATER

Besøksadresse: Prinsens gate 18-20, Trondheim

Postadresse: postboks 3549, Hospitalsløkkan, 7419 Trondheim

Telefon 73 80 51 00, telefaks 73 80 51 01, billettbestilling 73 80 50 00

www.trondelag-teater.no

